

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 245/2022 van 21 oktober 2022

Betreft: Adviesaanvraag m.b.t. een voorontwerp van wet betreffende de gemeentelijke bestuurlijke handhaving, de invoering van een gemeentelijk integriteitsonderzoek en houdende oprichting van een Directie Integriteitsbeoordeling voor Openbare Besturen (CO-A-2022-248)

Vertaling¹

Het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de Autoriteit"),
Aanwezig: De dames Cédrine Morlière, Nathalie Raghenon en Griet Verhenneman en de heren Yves-Alexandre de Montjoye, Bart Preneel en Gert Vermeulen;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, en in het bijzonder de artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op de verordening (EU) 2016/679 *van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op de adviesaanvraag van de minister van Binnenlandse Zaken, Institutionele Hervormingen en Democratische Vernieuwing, mevrouw Annelies Verlinden (hierna "de minister" of "de aanvrager"), ontvangen op 14 september 2022;

¹ Voor de oorspronkelijke versie van de tekst, die collegiaal werd gevalideerd, cf. de Franse versie van de tekst, die beschikbaar is in de FR-versie van de rubriek "adviezen" van de website van de Autoriteit.

Brengt op 21 oktober 2022 het volgende advies uit:

I. Voorwerp en context van de adviesaanvraag

1. De minister heeft bij de Gegevensbeschermingsautoriteit een adviesaanvraag ingediend met betrekking tot de artikelen 5, 10 tot 18, 20 tot 30, 35 tot 38 en 47 van een voorontwerp van wet *betreffende de gemeentelijke bestuurlijke handhaving, de invoering van een gemeentelijk integriteitsonderzoek en houdende oprichting van een Directie Integriteitsbeoordeling voor Openbare Besturen* (hierna "**het Ontwerp**"). De aanvrager heeft deze aanvraag ook gericht aan het Controleorgaan voor de Politie Informatie (hierna "**het COC**") en de Autoriteit heeft de adviesaanvraag toegezonden aan het Vast Comité voor Toezicht op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten en aan het Vast Comité voor Toezicht op de politiediensten (hierna het "**Comité I**" en het "**Comité P**") in het kader van artikel 54/1 van de WOG.
2. Een eerdere versie van het Ontwerp werd al eens overgelegd aan het COC, de Autoriteit evenals de Comités I en P, die hun standpunt hebben bepaald in de hierna genoemde adviezen:
 - Vaste Comités I en P, advies nr. 003 VCI-VCP-ACC/2020 van 17 september 2020, *Directie Integriteitsbeoordeling voor Openbare Besturen – OCAD*;
 - Comité I, advies nr. 001/VCI-ACC/2020 van 30 oktober 2020, *Directie Integriteitsbeoordeling voor Openbare Besturen – VSSE en ADIV*;
 - COC, advies nr. DA190013 van 17 juni 2019 *betreffende een voorontwerp van wet betreffende de gemeentelijke bestuurlijke handhaving en houdende oprichting van een Directie Integriteitsbeoordeling voor Openbare Besturen*;
 - Gegevensbeschermingsautoriteit, advies nr. 133/2019 van 3 juli 2019 *m.b.t. een voorontwerp van wet betreffende de gemeentelijke bestuurlijke handhaving en houdende de oprichting van een Directie Integriteitsbeoordeling voor Openbare Besturen* (hierna "**advies nr. 1 van de Autoriteit**"); en advies nr. 84/2020 van 11 september 2020 *met betrekking tot een wetsvoorstel tot wijziging van diverse bepalingen betreffende bestuurlijke handhaving en houdende de oprichting van een Directie Integriteitsbeoordelingen voor Openbare Besturen* (hierna "**advies nr. 2 van de Autoriteit**")².

² Intussen werd er aan de Autoriteit een andere versie van het Ontwerp overgelegd die de Ministerraad echter niet heeft goedgekeurd en bijgevolg niet werd geanalyseerd.

3. De Autoriteit verwijst naar haar adviezen nr. 1 en nr. 2 die de context van het Project schetsen. Op te merken valt echter dat het **Ontwerp dat voor advies wordt overgelegd, op significante wijze werd aangepast zodat de Autoriteit er een volledig nieuwe analyse van maakt**. Algemeen heeft het huidige Ontwerp voornamelijk als doel het voor de gemeenten mogelijk te maken "*integriteitsonderzoeken*" te voeren ter bestrijding van bepaalde vormen van ernstige criminaliteit en in deze context een beroep te doen op de eventuele ondersteuning van een nieuwe bestuurlijke overheid, i.e. de "*Directie Integriteitsbeoordeling voor Openbare Besturen*" (hierna "**de DIOB**"). In tegenstelling met het ontwerp en het voorstel die eerder voor advies bij de Autoriteit werden ingediend, onder andere, blijft de rol die voortaan aan de DIOB is voorbehouden beperkt tot de context van het integriteitsonderzoek dat de gemeenten eventueel voeren in het kader van een nieuw artikel 119 *ter* van de Nieuwe Gemeentewet (hierna "**NGW**") dat is opgenomen in het Ontwerp³. Op conceptueel vlak is het Ontwerp voortaan gericht op de "*bestuurlijke handhaving*" inzake "*ondermijnende criminaliteit*", waarvan er sprake zal zijn in verband met de finaliteit van het Ontwerp.

4. Het deel van het huidige advies betreffende het onderzoek van het Ontwerp is als volgt gestructureerd:

II.1. Voornaamste elementen van het Ontwerp en aanzienlijke inmenging in de rechten en vrijheden	4
II.2. Finaliteit van het integriteitsonderzoek	10
II.3. Categorieën van personen op wie het integriteitsonderzoek betrekking heeft	18
II.4. Begin, periodiciteit en einde van het integriteitsonderzoek	22
II.5. Categorieën van verwerkte gegevens.....	25
II.5.1. Integriteitsonderzoek met advies van de DIOB – gegevens verzameld door de DIOB en meegedeeld aan de gemeente	25
II.5.2. Integriteitsonderzoek uitgevoerd door de gemeente met eigen middelen.....	28
II.5.3. Bijwerking en juistheid van de verwerkte gegevens.....	30
II.5.4. Advies van de DIOB	31
II.5.6. Analyseopdracht van de DIOB.....	31
II.5.7. Gegevens betreffende andere personen die niet het voorwerp mogen uitmaken van het integriteitsonderzoek	34
II.6. Bronnen van de door de gemeente verwerkte gegevens	34
II.7. Verwerkingsverantwoordelijken	38
II.8. Bewaartermijn van de verwerkte gegevens	41
II.8.1. Verwerking van de gegevens door de DIOB	41

³ Zie artikel 35 van het Ontwerp en algemener titel van 4 van het Ontwerp, wat betreft de wijzigingen aangebracht aan de NGW. In tegenstelling met het eerdere ontwerp/voorstel, waarvan sprake in de adviezen nr. 1 en nr. 2 van de Autoriteit, heeft het huidige Ontwerp niet langer betrekking op de gunning van overheidsopdrachten in overeenstemming met de wet van 17 juni 2016 *inzake overheidsopdrachten*, de gunning van concessieovereenkomsten in overeenstemming met de wet van 17 juni 2016 *betreffende de concessieovereenkomsten* en, tot slot, de toekenning van subsidies in overeenstemming met het koninklijk besluit van 31 mei 1933 *betreffende de verklaringen af te leggen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen*.

II.8.2. Verwerking van de gegevens door de gemeente	43
II.9. Technische en organisatorische maatregelen.....	44
II.10. Beperkingen van de rechten van de betrokkenen.....	46
II.11. Mededeling van de gegevens voor andere doeleinden, aan andere overheidsinstanties	51
II.12. Internationale samenwerking	52

II. Onderzoek

II.1. Voornaamste elementen van het Ontwerp en aanzienlijke inmenging in de rechten en vrijheden

5. Het Ontwerp voert processen en gegevensverwerkingen in om het voor de gemeenten mogelijk te maken de "*ondermijnende criminaliteit*"⁴ te bestrijden, door nieuwe bevoegdheden toe te kennen, na afloop van een "*integriteitsonderzoek*", aan het **college van burgemeester en schepenen of aan het gemeentecollege, op voorstel van de burgemeester**: de bevoegdheid om een vestigings- of uitbatingsvergunning te weigeren, op te schorten of op te heffen of de bevoegdheid om over te gaan tot sluiting van een inrichting of exploitatie⁵.
6. Opdat de gemeente bevoegd zou zijn om een dergelijk onderzoek te voeren, ten aanzien van een betrokken economische sector en economische activiteiten, moeten deze laatste worden genoemd enerzijds een **koninklijk besluit** (aangenomen in de Ministerraad)⁶ en anderzijds een **gemeentelijke politieverordening** met het oog op het voorkomen en bestrijden van ondermijnende criminaliteit⁷. Daartoe moet de gemeenteraad de aanneming van zijn verordening met redenen omkleeden en een voorafgaande risicoanalyse maken⁸. Het Ontwerp bepaalt niet dat er persoonsgegevens mogen worden verwerkt in het kader van de uitvoering van deze risicoanalyse⁹. Het integriteitsonderzoek van zijn kant wordt uitgevoerd onder het gezag en de verantwoordelijkheid van de **burgemeester**¹⁰, aan de hand van een "*gemeentelijk bestand van integriteitsonderzoeken*" (hierna "**GBIO**"). Dit laatste bestand heeft bijgevolg als finaliteit om integriteitsonderzoeken te voeren¹¹.

⁴ Zie overwegingen nr. 34-36.

⁵ Ontwerp van artikel 119ter, §§ 8 en 9, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp).

⁶ Artikel 6, § 3, van het Ontwerp, en ontwerp van artikel 119ter, § 1, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp).

⁷ Ontwerp van artikel 119ter, § 1, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp).

⁸ Ontwerp van artikel 119ter, § 1, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp).

⁹ Zie voorheen overweging nr. 16 van advies nr. 2 van de Autoriteit.

¹⁰ Ontwerp van artikel 119ter, § 2, lid 3, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp).

¹¹ Het gaat er niet om "*aan beeldvorming te doen gericht op bepaalde uitbaters*", zoals vermeld in de memorie van toelichting van het Ontwerp wanneer het gaat over de bewaartermijn van de gegevens, p. 50. **Deze vermelding zou dus moeten worden geschrapt.**

7. In deze context worden er aan de **DIOB**, die onder het gezamenlijk gezag van de minister van Binnenlandse Zaken en de minister van Justitie wordt geplaatst¹², voornamelijk twee bevoegdheden toegekend. **Een eerste bevoegdheid** bestaat erin een "*risicoanalyse op te stellen over de economische sectoren en activiteiten waarbinnen ondermijnende criminaliteit zich kan manifesteren*"¹³, met daarin een "*niet-bindend advies*" (aan de minister van Binnenlandse Zaken) over de economische sectoren en activiteiten die kunnen worden onderworpen aan een integriteitsonderzoek (hierna "**de analyseopdracht van de DIOB**")¹⁴. In verband met deze bevoegdheid kunnen al onmiddellijk de volgende drie opmerkingen worden gemaakt.
8. Om te beginnen is het advies van de DIOB eigenlijk deels bindend daar, volgens de intentie van de opsteller van het Ontwerp, de Koning niet bevoegd is om sectoren en activiteiten te definiëren waarvoor de DIOB geen risicoanalyse zou hebben gemaakt. **De Autoriteit is van mening dat het beschikkend gedeelte van het Ontwerp in deze zin moet worden verduidelijkt**¹⁵.
9. Ten tweede bepaalt artikel 6, §1, lid 3, van het Ontwerp wat volgt: "*De risicoanalyse kan worden geclassificeerd overeenkomstig de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen.*"¹⁶ Gevraagd naar de concrete hypothesen die met deze hypothese zouden worden beoogd, antwoordde de aanvrager wat volgt: "*Dit valt onder de beoordelingsbevoegdheid van de DIOB*"¹⁷."
10. Rekening gehouden met het belang van de analyse van de DIOB bij de motivering van de toestemming om een economische sector aan integriteitsonderzoeken te onderwerpen (een significant deel van de rechtvaardiging van de inmenging), **is de Autoriteit van mening dat het Ontwerp zou moeten bepalen dat wanneer de DIOB beslist om haar analyse te classificeren, ze daarvan ook een niet-geclassificeerde versie moet opstellen. Het is immers op basis van deze analyse dat de Koning, wat betreft de grond, de mogelijkheid zal rechtvaardigen om een economische sector te onderwerpen aan integriteitsonderzoeken**: de rechtvaardiging van het beschikkend gedeelte steunt in de eerste plaats op de analyse die de DIOB zal maken. Door ervoor te zorgen dat deze analyse niet transparant wordt gemaakt, verhindert men de publieke discussie betreffende de

¹² Artikel 4 van het Ontwerp.

¹³ Artikel 6 van het Ontwerp.

¹⁴ Hoewel de memorie van toelichting enkel expliciet verwijst naar het OCAD (Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse, opgericht door de wet van 10 juli 2006 *betreffende de analyse van de dreiging*) met betrekking tot een anekdotisch punt wat betreft de inhoud van het Ontwerp, kunnen we niet anders dan vaststellen, *mutatis mutandis*, dat de DIOB ten aanzien van de ondermijnende criminaliteit, althans in zekere mate, lijkt te zijn wat het OCAD in wezen is voor het extremisme en het terrorisme.

¹⁵ De Autoriteit heeft aan de aanvrager gevraagd of het feit dat het advies niet-bindend was impliceerde dat de Koning bevoegd was om sectoren en activiteiten te identificeren waarvoor de DIOB geen risicoanalyse zou hebben gemaakt. De aanvrager heeft het volgende geantwoord: "*Nee. Artikel 6, §3 bepaalt immers dat de Koning, rekening houdend met het advies waarvan sprake (het advies is een onderdeel van de risicoanalyse, cf. art. 6, §2, tweede lid), bij een in Ministerraad overlegd besluit de economische sectoren en activiteiten bepaal[t] op basis waarvan een politieverordening kan worden uitgevaardigd.*"

¹⁷ "Directie Integriteitsbeoordeling voor Openbare Besturen".

evenredigheid van de beoogde maatregelen. De Autoriteit is zich echter bewust van het feit dat, *naargelang de reden die de classificatie zal hebben gerechtvaardigd*, de kans bestaat dat de niet-geclassificeerde versie van de risicoanalyse, per definitie, bepaalde elementen niet bevat die nochtans relevant zijn om te beoordelen of het noodzakelijk is een economische sector op te nemen in het koninklijk besluit. Dit dient voor ogen te worden gehouden wanneer deze niet-geclassificeerde analyse in aanmerking wordt genomen.

11. Ten derde en tot slot is het zo dat daar het beschikkend gedeelte van het Ontwerp enkel betrekking heeft op **economische activiteiten, de memorie van toelichting**, die bepaalt dat "*Het doel van de risicoanalyse is een precies en gedetailleerd beeld te verkrijgen van welke economische en niet-economische activiteiten op een bepaald ogenblik worden gevisieerd door de georganiseerde en ondermijnende criminaliteit om als dekmantel te dienen voor hun criminele activiteiten*" (de Autoriteit onderstreept)¹⁸, **moet worden aangepast en afgestemd op het beschikkend gedeelte**.
12. In het kader van **een tweede bevoegdheid**, wanneer de gemeente (de burgemeester) meent dat het integriteitsonderzoek dat op haar niveau wordt gevoerd (i.e. op basis van de gegevens die de gemeente kan verwerken op basis van haar eigen middelen), onvoldoende informatie oplevert om een gemotiveerde beslissing te kunnen nemen, *kan* zij in ondergeschikte orde een advies vragen aan de DIOB (hierna "**de adviesopdracht van de DIOB**")¹⁹. De gemeente *moet* dit advies echter vragen wanneer ze zinnens is om de betrokken vergunning te weigeren, op te schorten of op te heffen of om de betrokken inrichting te sluiten²⁰. Met andere woorden, het integriteitsonderzoek wordt stelselmatig gevoerd en de gegevens worden stelselmatig verzameld op gemeentelijk niveau.
13. De **gemeente en de DIOB** beschikken krachtens het Ontwerp over **eigen bevoegdheden om persoonsgegevens te verzamelen / verwerken**²¹.
14. Inzonderheid met het oog op de uitvoering van de opdrachten van de gemeente en de DIOB in het kader van het Ontwerp worden **informatiesystemen** geïnstalleerd. Bij de DIOB wordt een "*Centraal Register van Integriteitsonderzoeken met het oog op de bestuurlijke handhaving van ondermijnende criminaliteit*" gecreëerd (hierna "**het CRIO**")²². In het kader van de integriteitsonderzoeken moet de gemeente stelselmatig het CRIO raadplegen (verzoek "*hit/no hit*"); in het geval van een "*hit*" wordt (worden) de relevante beslissing(en) (van de andere betrokken gemeente) haar toegestuurd in het

¹⁸ P. 15.

¹⁹ Artikel 20 van het Ontwerp en ontwerp van artikel 119ter, §7, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp).

²⁰ *Ibid.*

²¹ Zie meer bepaald, voor de gemeente, ontwerp van artikel 119ter, §6, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp) en, voor de DIOB, artikel 21 van het Ontwerp.

²² Artikelen 7 en 10 e.v. van het Ontwerp. Terloops merkt de Autoriteit op dat **in artikel 10, lid 1, van het Franstalige ontwerp het begrip "Registre Central des Sanctions Administratives" moet worden vervangen door "Registre Central des Enquêtes d'intégrité"**.

kader van haar eigen onderzoek. Bovendien moet elke gemeente een "gemeentelijk bestand van integriteitsonderzoeken" creëren met het oog op het beheer van de integriteitsonderzoeken (hierna "**het gemeentelijk register**")²³.

15. De Autoriteit stelde reeds in haar advies nr. 1 vast, in overweging nr. 59, dat "*de maatregelen die door het ontwerp worden ingevoerd een verregaande inmenging in de persoonlijke levenssfeer met zich meebrengen*". De Autoriteit wil opnieuw de nadruk leggen op **de bijzonder grote inmenging** die het Ontwerp meebrengt op het vlak van de rechten en vrijheden van de betrokkenen, en wel om de volgende redenen²⁴:

- Het gaat, in haar ruimste betekenis, om **iedere activiteit die erin bestaat goederen of diensten op een markt aan te bieden**; publiek toegankelijke inrichtingen worden gedefinieerd als "*elke plaats waar andere personen dan de beheerder en de personen die er werkzaam zijn, toegang tot hebben, ofwel omdat ze geacht worden gewoonlijk toegang te hebben tot die plaats, ofwel omdat ze er toegelaten zijn zonder individueel te zijn uitgenodigd*"²⁵. Met andere woorden, het toepassingsgebied van het Ontwerp is zeer ruim;
- **De risicoanalyse van de DIOB** op basis waarvan de Koning kan bepalen welke sectoren het voorwerp kunnen uitmaken van een integriteitsonderzoek, kan worden **geclassificeerd** terwijl ze aan de basis ligt van de motivering waarvoor integriteitsonderzoeken kunnen worden opgestart in een welbepaalde sector²⁶;
- Het integriteitsonderzoek heeft betrekking op de **personen die in rechte of in feite belast zijn met de uitbating** (hierna "**de uitbater**") maar **kan worden uitgebreid**²⁷ mits motivering en wanneer deze personen bepaalde strafbare feiten "*hebben gepleegd*", **tot andere personen**, i.e. personen jegens wie de uitbater leidinggevende functies heeft uitgeoefend, personen die een "*dominante positie*" innemen ten aanzien van de uitbater,

²³ Ontwerp van artikel 119quinquies, §1, van de NGW (artikel 37 van het Ontwerp).

²⁴ Deze overweging doet geen afbreuk aan de commentaar die later wordt geformuleerd met betrekking tot de verschillende elementen die onder de aandacht worden gebracht.

²⁵ Artikel 2, 3° en 6° van het Ontwerp. De memorie van toelichting (pp. 10-11) bepaalt in verband hiermee wat volgt: "*Het betreft plaatsen waar wordt voorzien in een formele organisatie van een lidmaatschap, waarbij een breed publiek dat zich toegang wenst te verschaffen tot de inrichting lid kan worden (bv. fitnessclub met abonnement, massagesalon met abonnement, clubhuis met lidmaatschap, etc.), en plaatsen waar een toegang mogelijk is zonder individuele uitnodiging (bv. horeca, nachtwinkel, clubhuis zonder lidmaatschap, champagnebar). Door het toepassingsgebied van de wet te beperken tot deze publiek toegankelijke inrichtingen en derhalve inrichtingen die open zijn voor het publiek, wordt het privéleven zo veel als mogelijk beschermd.*

De "economische activiteit" wordt op brede wijze gedefinieerd, i.e. iedere activiteit die erin bestaat goederen of diensten op een markt aan te bieden (deze definitie is ook afkomstig van de arresten van het Hof van Justitie). Vzw's of stichtingen die goederen of diensten aanbieden en die actief zijn in een publiek toegankelijke inrichting, vallen aldus onder het toepassingsgebied van de wet" (de Autoriteit onderstreept).

²⁶ Zie overweging nr. 7.

²⁷ In dit verband, zie overwegingen nr. 38-45.

personen die "*direct of indirect*" "*vermogen*" "*hebben verschaft*" aan de uitbater en, tot slot, personen die "*in rechte betrokken zijn bij de uitbating*"²⁸. Aldus kan het toepassingsgebied van het integriteitsonderzoek zelf zeer breed zijn;

- **De gevolgen van het integriteitsonderzoek kunnen een grote impact hebben op deze categorieën van betrokkenen, naast de *automatische* inmenging als gevolg van de verwerking zelf**²⁹. Het kan immers gebeuren dat de betrokken of uitgeoefende activiteit niet (langer) zal mogen worden uitgeoefend. Dit heeft niet alleen een directe weerslag op de vrijheid van ondernemen en de bestaansmiddelen van de uitbater³⁰, maar bovendien kan het Ontwerp, rekening gehouden met de draagwijdte *ratione personae* van het integriteitsonderzoek, zoals hierboven vermeld, een impact hebben op de voorwaarden van toegang tot werk in de betrokken sectoren³¹ en in de persoonlijke levenssfeer zelf van de uitbater (persoonlijke relaties enz.);
- Hoewel de "***strafbare feiten***"³² die in deze categorieën van betrokkenen moeten worden opgespoord³³ op restrictieve wijze worden opgesomd in 27 specifieke categorieën in het Ontwerp³⁴, vereisen de feiten die in het integriteitsonderzoek in aanmerking worden genomen **niet noodzakelijk dat er gevolg is gegeven aan een strafrechtelijke veroordeling om te worden beschouwd als gepleegd zijnde**: de memorie van toelichting bepaalt dat werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld, in aanmerking kunnen komen³⁵.

Het komt **de uitbater toe aan te tonen dat de werkelijkheid anders is**, wanneer het Ontwerp bepaalt dat het college zijn beslissing kan intrekken (ongeacht de verhaalmiddelen)

²⁸ Ontwerp van artikel 119ter, § 5, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp).

²⁹ In overweging nr. 59 van haar advies nr. 1 bepaalde de Autoriteit wat volgt: "*Men wordt geconfronteerd met een scenario waarin een persoon, zonder dat er in zijn hoofd enige indicatie van crimineel gedrag aanwezig is, wordt onderworpen aan een integriteitsonderzoek louter omdat de sector waarin hij actief is of actief in wil worden, als risicovol voor criminele activiteiten wordt bestempeld.*" De mogelijkheid bestaat dat er aan de burgemeester en het betrokken personeel van de gemeente een reeks gegevens wordt verstrekt betreffende de uitbater en andere personen (beroepsrelaties, vandaag of in het verleden, zelfs private relaties), ook wanneer de betrokken strafbare feiten onvoldoende zijn om de basis te vormen voor een beslissing van opschorting, sluiting enzovoort. Bijgevolg zal de toepassing van het beginsel van minimale gegevensverwerking bijzonder belangrijk zijn in het kader van het Ontwerp, zie overwegingen nr. 60, 70, 87-88 en 108.

³⁰ In overweging nr. 48 van haar advies nr. 1 vestigde de Autoriteit reeds de aandacht op "*de mogelijke verstreckende gevolgen van een integriteitsonderzoek, namelijk de betrokkene zijn bron van inkomsten ontnemen*" (de Autoriteit onderstreept).

³¹ Aldus moet de uitbater die ernaar streeft elke mogelijke ondervraging in het kader van het integriteitsonderzoek te beperken, een bijzonder streng beleid van aanwerving of zelfs van *screening* voeren (onverminderd de vraag naar de rechtmatigheid van de praktijken ter zake die hier niet ter sprake komt).

³² In verband hiermee, zie overweging nr. 20.

³³ Hierover ondervraagd bevestigde de aanvrager dat de standaard die van toepassing is op de strafbare feiten, dezelfde is voor de uitbater als voor de personen tot wie het integriteitsonderzoek wordt uitgebreid.

³⁴ Ontwerp van artikel 119ter, § 10, lid 5, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp).

³⁵ In verband hiermee, zie overweging nr. 22.

*"wanneer de uitbater nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat de feiten waarop de beslissing is gebaseerd, niet vaststaan"*³⁶;

- Ten aanzien van eenzelfde uitbater, voor eenzelfde activiteit, kan het integriteitsonderzoek worden **overgedaan in de tijd** in functie van de gegevens die zullen opduiken in integriteitsonderzoeken met betrekking tot andere personen³⁷;
- **Heel wat gegevensbronnen, al dan niet afkomstig van overheden, kunnen met elkaar worden gekruist**³⁸. Aldus kunnen de verwerkte persoonsgegevens, zonder nadere bepaling in deze fase van de ontwikkelingen, afkomstig zijn van, voor wat betreft de DIOB: de geïntegreerde politie; het centrale strafregister; de Cel voor financiële informatieverwerking; verschillende overheden die ressorteren onder de FOD Financiën; de sociale administraties en hun inspectiediensten; de Economische Inspectie; de Dienst Vreemdelingenzaken; het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen; het Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten; het Arrondissementeel Informatie- en Expertisecentrum (hierna "**AIEC**"); de gerechtelijke overheden; de diensten die vallen onder de bevoegdheid van de gemeenschappen en de gewesten.

De gemeenten kunnen: alle publiekelijk toegankelijke databanken raadplegen, met inbegrip van de gegevens die openbaar zijn gemaakt op de sociale netwerken; het advies van de lokale politie vragen; alle gemeentelijke databanken en eigen relevante diensten raadplegen; het strafregister raadplegen; het CRIO raadplegen; het AIEC raadplegen; de gerechtelijke overheden raadplegen; informatie verkrijgen in het kader van casusoverleg; gegevens verzamelen die afkomstig zijn van de administratieve diensten van de gemeente, de gemeentelijke diensten die een taak op het gebied van toezicht, inspectie of regelgeving hebben; en de openbare diensten die samenwerken met de gemeente;

- **Het negatieve resultaat van een integriteitsonderzoek heeft gevolgen voor het hele Belgische grondgebied** (en zelfs in het buitenland). Het resultaat van een integriteitsonderzoek kan door andere gemeenten opnieuw worden gebruikt op Belgisch niveau (en op termijn zelfs in het buitenland, rekening gehouden met de mogelijkheden van

³⁶ Ontwerp van artikel 119ter, § 12, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp).

³⁷ Zie ontwerp van artikel 119ter, § 5, laatste lid, van de NGW. In dit verband, zie overwegingen nr. 52-57.

³⁸ In dit verband, zie artikel 21 van het Ontwerp voor de DIOB en, voor de gemeenten, de overwegingen nr. 89 e.v.

internationale samenwerking³⁹⁾ via het CRIO, zoals duidelijk wordt uitgelegd in de memorie van toelichting⁴⁰⁾;

- Tot slot, gelet op het brede toepassingsgebied met betrekking tot zowel de betrokken sectoren, de betrokken personen als de betrokken feiten, bestaat er een ernstig **risico van omzeilen van de finaliteit van het Ontwerp**: de context van de verwerking (de gemeente en de plaatselijke economische activiteiten), de hoeveelheid en de aard van de verzamelde gegevens (die gevoelig kunnen zijn ten aanzien van de uitbater en zijn omgeving) impliceren een toegenomen risico van onrechtmatige verwerking van deze gegevens, bij inbreuk op het Ontwerp, voor politieke doeleinden (conflicten tussen plaatselijke politieke tegenstanders, lekken in de media enz.) of andere doeleinden (bekendmaking van gegevens die schadelijk kunnen zijn voor een concurrerende uitbater enzovoort).

16. In het licht van deze opmerkingen over het niveau van inmenging zoals veroorzaakt door het Ontwerp, kunnen we over dit laatste de volgende opmerkingen maken. In een dergelijke context kunnen vele personen (niet alleen de uitbaters maar ook hun netwerken) het voorwerp uitmaken van een integriteitsonderzoek; ook al klopt het dat de technische en organisatorische maatregelen waarin het Ontwerp voorziet (*loggings* enz.) een zekere mate van bescherming bieden voor de betrokkenen, blijft de vraag hoe de Autoriteit toezicht moet uitoefenen op een dergelijk systeem. De middelen van de Autoriteit moeten worden versterkt om het effectieve toezicht op een dergelijk omvangrijk systeem mogelijk te maken⁴¹.

II.2. Finaliteit van het integriteitsonderzoek

17. Hoewel het een opsomming van strafbare feiten behoudt, onderscheidt het huidige ontwerp zich van het vorige ontwerp en het vorige voorstel doordat het, enerzijds, het concept van "**ondermijnende criminaliteit**" bevestigt en, anderzijds, niet langer vereist dat het betrokken feit "*op georganiseerde wijze wordt gepleegd*". Het wil voortaan betrekking hebben op de "**deelname aan een van de gepleegde inbreuken**" waarvan een lijst wordt opgemaakt, en inzonderheid de "**deelname zoals vermeld in hoofdstuk VII van het Strafwetboek**"⁴². Aanvankelijk had het ontwerp dat voor advies aan

³⁹ Zie artikel 31 van het Ontwerp en de overwegingen nr. 150-151.

⁴⁰ "*Het doel van het Centraal Register is om een gemeente meer informatie te verschaffen over het al dan niet aanwezig zijn van relevante beslissingen die betrekking hebben op een bepaalde natuurlijke persoon of rechtspersoon, waarover de gemeente een integriteitsonderzoek voert.*"

Op die manier kan worden beoogd te vermijden dat er "forum shopping" plaatsvindt en dat een persoon, wiens vergunning geweigerd, geschorst of opgeheven, of wiens uitbating werd gesloten in gemeente A, een nieuwe vergunning of uitbating tracht te verkrijgen in gemeente B, zonder dat gemeente B daarvan op de hoogte is" (pp. 17-18).

⁴¹ Onverminderd de bevoegdheid van het COC.

⁴² Zie het ontwerp van artikel 119ter, §10, lid 5 en lid 6, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp). Hoofdstuk VII van Boek I (deze verwijzing naar Boek I moet worden toegevoegd in het beschikkend gedeelte van het Ontwerp) van het Strafwetboek van zijn kant heeft betrekking op de mededaders van een misdaad of een wanbedrijf (artikel 66 van het Strafwetboek), de

de Autoriteit werd overgelegd in het kader van haar advies nr. 1, als finaliteit "*het voorkomen van ernstige en georganiseerde criminaliteit*". Voortaan echter wordt de "*georganiseerde criminaliteit*" een categorie van strafbare feiten zoals gedefinieerd in het ontwerp van artikel 119ter, §10, lid 5, 4°, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp).

18. Concreet wordt de finaliteit van het Ontwerp⁴³ bepaald en beperkt door **de lijst van de in aanmerking genomen strafbare feiten, de definitie van het concept ondermijnende criminaliteit en, tot slot, de voorwaarde die gepaard gaat met de uitoefening van haar bevoegdheid door de gemeente**, inzake vergunning en sluiting van uitbating. Aldus liggen het voorkomen en bestrijden van een bepaalde criminaliteit aan de basis van het Ontwerp evenals, in verband daarmee, de bescherming van de integriteit van de overheden en de voorkoming van verstoringen (in verband met deze activiteiten) die afbreuk (kunnen) doen aan de maatschappelijke structuren of aan het vertrouwen dat die structuren wekken. Bijgevolg zal de welbepaalde, expliciete en rechtmatige aard van de finaliteit van de door het Ontwerp beoogde verwerkingen voortvloeien uit deze elementen van het Ontwerp.
19. Op meer gedetailleerde wijze in verband hiermee bepaalt het ontwerp van artikel 119ter, §10, lid 1, van de NGW wat volgt: "*Het weigeren, schorsen of opheffen van een vestigings- of uitbatingvergunning of het sluiten van een inrichting overeenkomstig paragrafen 8 en 9, op basis van het integriteitsonderzoek kan slechts indien blijkt dat:*

1° er een aanwijsbaar ernstig risico, gebaseerd op feiten of omstandigheden, bestaat dat de uitbating zal worden gebruikt om voordelen, al dan niet financieel van aard, uit eerder gepleegde strafbare feiten te benutten; en/of

2° er een aanwijsbaar ernstig risico, gebaseerd op feiten of omstandigheden, bestaat dat de uitbating zal worden gebruikt om strafbare feiten te plegen, en/of;

3° er ernstige aanwijzingen zijn dat er strafbare feiten zijn gepleegd om de uitbating te exploiteren."

medeplichtigen van een misdaad of een wanbedrijf (artikel 67 van het Strafwetboek) alsook op, tot slot, "*Zij die, bekend met het misdadig gedrag van boosdoeners die roverijen plegen of gewelddaden tegen de veiligheid van de Staat, tegen de openbare rust, tegen personen of eigendommen, er een gewoonte van maken hun een onderdak, een schuilplaats of een vergaderplaats te verschaffen, worden als hun medeplichtigen gestraft*" (artikel 68 van het Strafwetboek).

⁴³ Alsook overigens, ten dele, de categorieën van verwerkte gegevens. Voor een ander deel is de identificatie van de (categorieën van) betrokkenen doorslaggevend.

Het aanwijsbaar ernstig risico of de ernstige aanwijzing dient te steunen op werkelijk bestaande concrete verifieerbare feiten of omstandigheden die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld" ⁴⁴ (de Autoriteit onderstreept).

20. Vervolgens "[wordt] onder strafbare feiten (...) de deelname aan een van de volgende gepleegde misdrijven begrepen:

*1° **terrorisme**, zoals bedoeld in artikel 137 van het Strafwetboek of de financiering van terrorisme, zoals bedoeld in artikel 3 van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten;*

*2° **witwassen van geld**, zoals bedoeld in artikel 2 van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten;*

*3° **heling**, zoals bedoeld in artikel 505 van het Strafwetboek;*

*4° **georganiseerde criminaliteit**, met name het geheel van misdrijven gepleegd door een criminele organisatie zoals bedoeld in de artikelen 324bis^[45] en 324ter^[46] van het Strafwetboek;*

⁴⁴ Ontwerp van artikel 119ter, § 10, lid 1, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp).

⁴⁵ "Met criminele organisatie wordt bedoeld iedere gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, (...).

Een organisatie waarvan het feitelijke oogmerk uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft, kan als zodanig niet beschouwd worden als een criminele organisatie zoals omschreven in het eerste lid."

⁴⁶ "§ 1. (Wanneer de criminele organisatie gebruik maakt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of commerciële of andere structuren aanwendt om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, wordt iedere persoon die wetens en willens daarbij betrokken is, gestraft met gevangenisstraf van een jaar tot drie jaar en met geldboete van honderd euro tot vijfduizend euro of met een van die straffen alleen, ook al heeft hij niet de bedoeling een misdrijf in het raam van die organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van de in de artikelen 66 tot 69 bedoelde wijzen.)

§ 2. Ieder persoon die deelneemt aan de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit van die criminele organisatie, terwijl hij weet dat zijn deelneming bijdraagt tot de oogmerken van deze criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324bis, wordt gestraft met gevangenisstraf van één jaar tot drie jaar en met geldboete van honderd [euro] tot vijfduizend [euro] of met een van die straffen alleen.

§ 3. Iedere persoon die deelneemt aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van de criminele organisatie, terwijl hij weet dat zijn deelneming bijdraagt tot de oogmerken van deze criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324bis, wordt gestraft met opsluiting van vijf jaar tot tien jaar en met een geldboete van vijfhonderd [euro] tot honderdduizend [euro] of met een van die straffen alleen.

§ 4. Iedere leidend persoon van de criminele organisatie wordt gestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar en met geldboete van duizend [euro] tot tweehonderdduizend [euro] of met een van die straffen alleen." (de Autoriteit onderstreept).

5° **illegale drughandel**, zoals bedoeld in artikel 2quater, eerste lid, 4°, van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen worden gebruikt voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen^[47];

6° **illegale handel in wapens, goederen en koopwaren**, met inbegrip van antipersoonsmijnen en/of submunitie, zoals bedoeld in artikel 8 van de wet van 5 augustus 1991 betreffende de in-, uit- en doorvoer van en de bestrijding van illegale handel in wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en daaraan verbonden technologie^[48];

7° **mensensmokkel**, zoals bedoeld in artikel 77bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

8° **mensenhandel**, zoals bedoeld in de artikelen 433quiquies tot en met 433octies van het Strafwetboek;

9° **exploitatie van de prostitutie**, zoals bedoeld in de artikelen 379 tot en met 381 van het Strafwetboek;

10° **illegaal gebruik bij dieren van stoffen met hormonale werking of illegale handel in dergelijke stoffen**, zoals bedoeld in de artikelen 3, 4, 5 en 10 van de wet van 15 juli 1985 betreffende het gebruik bij dieren van stoffen met hormonale, anti-hormonale, beta-adrenergische of productie-stimulerende werking;

11° **illegale handel in menselijke organen of weefsels**, zoals bedoeld in boek II, titel VIII, hoofdstuk IIIter/1 van het Strafwetboek;

12° **fiscale fraude**, zoals bedoeld in de artikelen 449 en 450 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen van 1992, artikel 73 en 73bis van het Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde en het witwassen van sommen afkomstig van deze fiscale fraude als bedoeld in artikel 505, eerste lid, 2°, 3° en 4°, van het Strafwetboek, na herhaling van de

⁴⁷ Het gaat om een inbreuk die gepaard gaat met een gevangenisstraf van 2 tot 5 jaar en met een geldboete van € 3.000 tot € 10.000.

⁴⁸ Behalve in de gevallen van recidive waar de straf zwaarder is, zijn de toepasselijke straffen die zoals bepaald in de artikelen 231, 249 tot 253 en 263 tot 284 van de algemene wet inzake douane en accijnzen.

inbreuk, en ernstige fiscale fraude, zoals bedoeld in artikel 449, tweede lid van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen^[49];

13° **sociale fraude**, zoals bedoeld in artikel 1, § 1, van het Sociaal Strafwetboek, *na herhaling van de inbreuk, en ernstige sociale fraude, zoals bedoeld in de artikelen 230 t.e.m. 235 van het Sociaal Strafwetboek*^[50];

14° *verduistering door personen die een openbare functie uitoefenen, zoals bedoeld in de artikelen 240, 241, 242, 243 en 245 van het Strafwetboek en corruptie, zoals bedoeld in de artikelen 246, 247, 248 en 249 van het Strafwetboek;*

15° **milieucriminaliteit**, *met name opzettelijk gepleegde inbreuken op de reglementering met als gevolg aanzienlijke en ernstige schade voor het biotoop en/of voor de fauna en/of flora en/of voor een of meerdere menselijke individuen of waarbij dit gevolg zich dreigt voor te doen*^[51];

16° **namaak van muntstukken of bankbiljetten**, zoals bedoeld in boek 2, titel III, hoofdstukken 1, 2 en 3 van het Strafwetboek;

17° **namaak van goederen**, *zoals bedoeld in de artikelen XI.60, XI.155 en XV.100 van het Wetboek van economisch recht van 28 februari 2013;*

18° **diefstal**, zoals bedoeld in boek 2, titel IX, hoofdstuk 1 en hoofdstuk 1bis van het Strafwetboek;

19° **afpersing**, zoals bedoeld in artikel 470 van het Strafwetboek;

20° **informaticabedrog**, zoals bedoeld in artikel 504quater van het Strafwetboek;

21° **voedsel- en geneesmiddelencriminaliteit**, *met name opzettelijk gepleegde inbreuken op de reglementering met als gevolg dat de gezondheid van mensen en/of van dieren op ernstige manier bedreigd of aangetast wordt;*

⁴⁹ Het gaat om sancties die bestaan in een gevangenisstraf van 5 dagen tot 5 jaar en een geldboete van € 250 tot € 500.000. In het wetsvoorstel was er sprake van "ernstige" fiscale fraude.

⁵⁰ Het gaat om bepalingen betreffende de inbreuken van valsheid in geschrifte, gebruik van valse stukken, onjuiste of onvolledige verklaringen en oplichting in het sociaal strafrecht. Het betreft sancties van niveau 3 (bestaande uit hetzij een strafrechtelijke geldboete van € 100 tot € 1.000, hetzij een bestuurlijke geldboete van € 50 tot € 500) of niveau 4 (bestaande uit hetzij een gevangenisstraf van 6 maanden tot 3 jaar en een strafrechtelijke geldboete van € 600 tot € 6.000 of slechts een van deze straffen, hetzij een bestuurlijke geldboete van € 300 tot € 3.000).

⁵¹ In het wetsvoorstel was er sprake van "ernstige" milieucriminaliteit.

*22° **vermenging van levensmiddelen**, zoals bedoeld in de artikelen 454 tot en met 457 van het Strafwetboek;*

*23° **misdriften die verband houden met insolventie**, zoals bedoeld in de artikelen 489 tot en met 490quater van het Strafwetboek;*

*24° **misbruik van vertrouwen, oplichting en bedriegerij**, zoals bedoeld in de artikelen 491 tot en met 504 van het Strafwetboek;*

*25° **inbreuken op het beroepsverbod voor gefailleerden**, zoals bedoeld in koninklijk besluit nr. 22 betreffende het rechtelijk verbod aan bepaalde veroordeelden en gefailleerden om bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen en artikel XX.234 van het Wetboek van economisch recht van 28 februari 2013;*

*26° **misbruik van andermans kwetsbare toestand door de verkoop, verhuur of terbeschikkingstelling van goederen met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren**, zoals bedoeld in artikel 433decies van het Strafwetboek;*

*27° **aantasting van de seksuele integriteit**, zoals bedoeld in artikel 417/7 van het Strafwetboek"⁵² (de Autoriteit plaatst in vetjes en onderstreept).*

21. Deze bepalingen roepen de volgende opmerkingen op:

22. Om te beginnen **moet het beschikkend gedeelte van het Ontwerp nader bepalen**, overeenkomstig de intentie zoals geformuleerd in de memorie van toelichting⁵³, dat niet alleen *het risico* zoals bedoeld in artikel 119ter, § 10, *lid 1*, dient te steunen op werkelijk bestaande concrete verifieerbare feiten of omstandigheden die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld, maar ook dat, **om in aanmerking te kunnen worden genomen in het**

⁵² In vergelijking met het wetsvoorstel is er niet langer sprake van de inbreuken in verband met "fraude ten nadele van de financiële belangen van de Europese Unie", "onwettig openbaar aantrekken van spaargelden", "levering van bank-, financiële, verzekeringsdiensten of diensten van geldvervoer, of handel in deviezen, of eender welke andere gereguleerde activiteit, zonder te beschikken over de vereiste erkenning of de toegangsvoorwaarden voor de uitoefening van deze activiteiten", "misbruik van vennootschapsgoederen", "gijzelneming" en "staat van faillissement".

⁵³ De memorie van toelichting (pp. 47-48) bepaalt in dit verband wat volgt: "De doelstelling van het integriteitsonderzoek is in essentie na te gaan of er werkelijk bestaande concreet verifieerbare feiten of omstandigheden die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld, bestaan, en waaruit blijkt dat de uitbating zal worden gebruikt om voordelen uit eerdere gepleegde strafbare feiten te benutten, dat de uitbating zal worden gebruikt om strafbare feiten te plegen of er strafbare feiten zijn gepleegd om de uitbating te exploiteren.

Bij het onderzoek naar de integriteit beperkt men zich niet alleen tot feiten die tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid. In zijn arrest van 19 mei 2009 (nr. 193.442) stelt de Raad van State bijvoorbeeld dat er zich geen probleem stelt als het onderzoek ook rekening houdt met andere feiten. Dit moeten echter "werkelijk bestaande en concrete feiten zijn" die "met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld". Dit werd bevestigd door de Raad van State op 20 april 2010 (nr. 203.093). Het aanwijsbaar ernstig risico of de ernstige aanwijzing dient aldus te steunen op werkelijk bestaande concrete verifieerbare feiten of omstandigheden die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld" (de Autoriteit onderstreept).

integriteitsonderzoek (en dus te worden beschouwd als "*gepleegd*" door de betrokkenen⁵⁴), **de strafbare feiten zelf**, zoals bedoeld in artikel 119ter, § 10, lid 5, **werkelijk bestaande concrete verifieerbare feiten moeten zijn die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld**. Dit is doorslaggevend wat betreft de finaliteit van het Ontwerp alsook voor de vaststelling van de (categorieën van) persoonsgegevens die mogen worden verwerkt. Rekening gehouden met de finaliteit van het Ontwerp impliceert deze vereiste niet noodzakelijk dat er strafbare feiten zijn vastgesteld en worden aangewreven aan de betrokkenen. Het kan gaan om **werkelijk bestaande concrete verifieerbare feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld, die wijzen op het plegen van strafbare feiten door de betrokkenen**⁵⁵. Wat betreft *de uitbating en het gebruik dat ervan zal worden gemaakt*, is het risico zoals bedoeld in artikel 119ter, § 10, lid 1, van zijn kant, bovendien, ook uitdrukkelijk gericht op het voorkomen van toekomstige feiten (finaliteit van **voorkomen** van het Ontwerp)⁵⁶, op basis van de gegevens die ter uitvoering van het Ontwerp worden verzameld.

23. Bovendien is de Autoriteit met betrekking tot dit bijzondere punt, rekening gehouden met de inmenging waartoe het Ontwerp aanleiding geeft in de rechten en vrijheden van de betrokkenen⁵⁷, van mening dat **de memorie van toelichting dient te rechtvaardigen waarom het door het Ontwerp beoogde doel niet zou kunnen worden bereikt enkel en alleen op basis van door de gerechtelijke overheden vastgestelde strafbare feiten of ten minste op basis van strafbare feiten waarvoor het openbaar ministerie vervolgingen heeft ingesteld**.
24. In verband hiermee dient ook nog te worden benadrukt **dat het inherent is aan de aldus beoogde finaliteit dat de verwerkingsverantwoordelijken bijzondere aandacht dienen te wijden aan de actuele aard van de gegevens die zij verwerken** – daar de betrokken feiten zullen kunnen

⁵⁴ Hierover ondervraagd bevestigde de aanvrager dat de standaard die van toepassing is op de strafbare feiten, dezelfde is voor de uitbater als voor de personen tot wie het integriteitsonderzoek wordt uitgebreid.

⁵⁵ Zie bijvoorbeeld artikel 35ter van het Wetboek van Strafvordering, dat als volgt luidt: "*Ingeval er ernstige en concrete aanwijzingen bestaan dat de verdachte een vermogensvoordeel in de zin van de artikelen 42, 3°, of 43quater, § 2, van het Strafwetboek heeft verkregen, en de zaken die dit vermogensvoordeel vertegenwoordigen als zodanig niet of niet meer in het vermogen van de verdachte dat zich in België bevindt kunnen aangetroffen worden of zich hebben vermengd met wettige goederen, kan het openbaar ministerie beslag leggen op andere zaken die zich in het vermogen van de verdachte bevinden ten belope van het vermoedelijke bedrag van voornoemd vermogensvoordeel. In zijn beslissing motiveert het openbaar ministerie de raming van dit bedrag en geeft het aan welke de ernstige en concrete aanwijzingen zijn die de inbeslagneming rechtvaardigen. Deze gegevens worden opgenomen in het proces-verbaal dat wordt opgemaakt naar aanleiding van de inbeslagneming*" (de Autoriteit onderstreept).

⁵⁶ Aldus komt het erop aan te beoordelen of de inrichting zal worden uitgebaat om voordeel te halen uit strafbare feiten of zal worden uitgebaat om strafbare feiten te plegen. Tot op zekere hoogte verwijst deze benadering naar die welke wordt gevolgd in het kader van de proactieve recherche zoals bedoeld in artikel 28bis van het Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt: *Het opsporingsonderzoek strekt zich uit over de proactieve recherche. Hieronder wordt verstaan, met het doel te komen tot het vervolgen van daders van misdrijven, het opsporen, het verzamelen, registreren en verwerken van gegevens en inlichtingen op grond van een redelijk vermoeden van te plegen of reeds gepleegde maar nog niet aan het licht gebrachte strafbare feiten, en die worden of zouden worden gepleegd in het kader van een criminele organisatie, zoals gedefinieerd door de wet, of misdaden of wanbedrijven als bedoeld in artikel 90ter, §§ 2, 3 en 4, uitmaken of zouden uitmaken. Het instellen van een proactieve recherche behoeft voorafgaande schriftelijke toestemming, door de procureur des Konings, de arbeidsauditeur, (of de federale procureur) gegeven in het kader van hun respectieve bevoegdheid, onverminderd de naleving van de specifieke wettelijke bepalingen die de (bijzondere opsporingsmethoden en andere methoden) regelen.*"

⁵⁷ Zie overweging nr. 15.

worden betwist of zelfs op gerechtelijke wijze ongeldig zullen kunnen worden verklaard –, overeenkomstig artikel 5, 1., d), van de AVG⁵⁸.

25. Vervolgens, wat betreft **de lijst van de strafbare feiten**, stelt de Autoriteit vast dat het gaat om een klassieke manier van benadering van een materie zoals die welke ter sprake komt in het Ontwerp (definitie van een zekere criminaliteit via een lijst van beschuldigingen), hoewel het Ontwerp voor dit punt de proef van de evenredigheidstest moet doorstaan. Wat betreft dit punt heeft de Autoriteit geen opmerkingen. Voor het overige komt het de Raad van State toe de evenredigheid van het Ontwerp te beoordelen ten aanzien van de **andere fundamentele rechten en vrijheden van de betrokkenen**. Een **Ontwerp dat in dit verband aanleiding zou geven tot onevenredige inmenging, zou geen rechtmatige basis kunnen vormen voor de verwerking** van gegevens op basis van de finaliteit van dat Ontwerp.
26. Hoe dan ook **vereist** voornoemde **lijst van strafbare feiten** eerst en vooral en inzonderheid **de volgende aanpassingen**, opdat de finaliteit van het Ontwerp voldoende bepaald en expliciet zou zijn (alsook, bijgevolg, de categorieën van gegevens die moeten worden verwerkt).
27. Om te beginnen, moet in de Franstalige versie van het Ontwerp, het woord "*notamment*" ("met name" in de Nederlandstalige versie van het Ontwerp) worden weggelaten uit de punten 4° en 21° van het ontwerp van artikel 119ter, § 10, lid 5, van de NGW en kan dit worden vervangen door "*c'est-à-dire*" om de volledigheid van de betrokken inbreuken te beogen. De bepaling moet op zodanige wijze worden aangepast teneinde de wettelijke grondslagen van de betrokken inbreuken te vermelden.
28. Ten tweede moet punt 6° de wettelijke grondslag identificeren van de inbreuken in verband met de illegale handel in wapens, goederen en koopwaren die het Ontwerp in aanmerking wenst te nemen, naar het voorbeeld van de andere bepalingen van het ontwerp van artikel 119ter, § 10, lid 5.
29. Ten derde, in verband met fiscale en sociale fraude, maakt de Autoriteit uit de punten 12° en 13° op dat slechts één herhaling van de betrokken feiten ertoe leidt dat ze in aanmerking worden genomen in het kader van het Ontwerp.
30. Ten vierde moet de "*milieucriminaliteit*" zoals bedoeld in punt 15° eveneens worden geïdentificeerd door te verwijzen naar de wettelijke grondslagen van de betrokken inbreuken, naar het voorbeeld van de andere bepalingen van het ontwerp van artikel 119ter, § 10, lid 5, van de NGW.

⁵⁸ Zie in verband hiermee de overwegingen nr. 73-75.

31. Ten vijfde, wat betreft punt 17°, heeft artikel XI.60 van het Wetboek van economisch recht (hierna "**WER**") betrekking op de namaak van octrooien en artikel XI.155 van het WER op de namaak van het kwekersrecht (domein van de kwekersrechten). Artikel XV.100 van het WER heeft echter betrekking op de bestraffing van inbreuken op Boek VIII van het WER betreffende de kwaliteit van de producten en de diensten. Bijgevolg zijn de verwijzingen naar het WER niet coherent en moet het Ontwerp nader bepalen welke economische inbreuken het in aanmerking wenst te nemen bij wijze van strafbare feiten.
32. Ten zesde, tot slot, moet punt 9° worden geschrapt als gevolg van de wet van 21 maart 2022 *houdende wijzigingen aan het Strafwetboek met betrekking tot het seksueel strafrecht*, waarmee rekening dient te worden gehouden.
33. De Autoriteit merkt nog op dat **de in aanmerking genomen strafbare feiten** moeten kunnen worden beschouwd als vallende onder de "**ondermijnende criminaliteit**" in de zin van het Ontwerp, te weten, volgens artikel 2, 4°, van het Ontwerp, de "*criminaliteit die haar oorsprong vindt in de strafbare feiten zoals vermeld in artikel 119ter, § 10, vijfde lid van de Nieuwe Gemeentewet en die maatschappelijke structuren of het vertrouwen daarin schaadt of kan schaden en die leidt of kan leiden tot een maatschappelijke en/of economische ontwrichting*" (de Autoriteit onderstreept)⁵⁹. Met andere woorden, **de strafbare feiten zullen enkel in aanmerking kunnen worden genomen** wanneer ze de maatschappelijke structuren of het vertrouwen daarin schaden of kunnen schaden en leiden of kunnen leiden tot maatschappelijke en/of economische ontwrichting, i.e. **wanneer ze vallen onder het begrip "ondermijnende criminaliteit"**.
34. **In verband met de formulering van de finaliteit van het Ontwerp** merkt de Autoriteit op dat de memorie van toelichting ook een aantal uitdrukkingen bevat die van elkaar verschillen wat betreft de "ernst" of het "georganiseerde" karakter van de criminaliteit die het Ontwerp bestrijdt of zelfs wat betreft de finaliteit van het Ontwerp zelf. In deze zin is er, naast de verwijzingen naar het begrip "ondermijnende criminaliteit" tegelijk sprake van: **onwenselijke gedragingen**: omdat dit "*(vermoedelijk) leidt tot ernstige openbare overlast of een verstoring van de openbare rust, veiligheid of gezondheid*" (p. 2); **acute dreiging**: "*Het is daarom zaak om gemeenten de slagkracht te geven om bij acute dreiging tussen te komen en te voorkomen dat deze dreiging zich voordoet [...]*" (pp. 2 en 41) (de Autoriteit onderstreept); **bewezen criminele activiteiten**: "*[...] of in het geval van bewezen criminele activiteiten te helpen hieraan een einde te maken*" (pp. 2 en 41) (de Autoriteit onderstreept); **criminaliteit** (p. 3) of **criminele activiteiten** (pp. 4 en 5); **georganiseerde**

⁵⁹ De memorie van toelichting bevat, op p. 10, een definitie van ondermijnende criminaliteit gegeven door twee auteurs: "*Ondermijnende criminaliteit is criminaliteit die de formele (rechtsstaat) of informele (fatsoenlijke verhoudingen) grondslag van onze samenleving systematisch aantast.*" Het in aanmerking nemen van feiten die niet onder de ondermijnende criminaliteit vallen, zou afwijken van de finaliteit van het Ontwerp.

criminaliteit (pp. 3, 5, 6 en 10)⁶⁰; **ernstige en georganiseerde criminaliteit** (p. 4); **zware en/of georganiseerde misdaad** (p. 4); **criminele doeleinden** (p. 4); **bedoeling van een integraal veiligheidsbeleid dat "misdrijven zoveel als mogelijk worden voorkomen, met eerbiediging van alle rechten en vrijheden"** (onder de aandacht gebracht in de tekst) (p. 3) ; **criminelen uitsluiten van vergunningsprocedures** (p. 4); **"dubbelstrategie"** (p. 5); **"Het absolute hoofddoel van dit voorontwerp van wet is het handhaven van de openbare orde door *intrusie van criminele groeperingen in onze maatschappij* te verhinderen, te streven naar een hogere veiligheid en ondernemingen en burgers van dit land te beschermen"** (p. 9); **criminele milieu** (p. 9); ook criminaliteit **die een zekere ernst heeft en waarvan de opbrengsten niet kunnen worden getolereerd** om terug te vloeien naar de legale economie of ten goede te komen aan een legale economische activiteit" (p. 10); maatschappelijke en economische ontwrichting die de ondermijnende criminaliteit teweegbrengt (p. 10); economische projecten of bedrijvigheden **die duidelijk een criminele of malafide doelstelling nastreven** (p. 10); **de strijd tegen malafide uitbatingen en hun uitbaters** (p. 44); **de plicht om te voorzien in een goede politie** (p. 41); voorkomen van **feiten en gedragingen die (op termijn) leiden tot een inbreuk op de openbare orde** (p. 41).

35. Rekening gehouden met de hierboven geschetste context onderstreept de Autoriteit dat er sprake is van tegenstrijdigheid tussen de concepten en formuleringen in zowel de memorie van toelichting als het beschikkend gedeelte van het Ontwerp. **Bijgevolg is de Autoriteit van mening dat een coherente en eenduidige herformulering van de finaliteit van het Ontwerp** – die erin bestaat te voorzien in de *mogelijkheid* voor de gemeenten⁶¹ te handelen in het voorkomen⁶² en bestrijden van een bepaalde vorm van ernstige criminele activiteiten via hun bevoegdheden tot toekenning van vergunning of tot sluiting (*et al.*), als gevolg van een voorafgaande gemeentelijke *screening* – **noodzakelijk is in de memorie van toelichting.**

⁶⁰ Toegegeven, de Autoriteit heeft al onderstreept dat het begrip "ernstige" criminaliteit een vaag begrip is. Dit belet niet dat een lijst van inbreuken inderdaad kan bepalen wat er wordt verstaan onder "ernstige criminaliteit". Er bestaan ook juridische instrumenten die definiëren wat ernstige criminaliteit is: het Verdrag van de Verenigde Naties tegen transnationale georganiseerde misdaad, in zijn artikel 2, b), definieert het begrip "*ernstige inbreuk*" als "*een handeling die een inbreuk vormt die kan worden bestraft met een vrijheidsberovende straf waarvan het maximum niet lager mag zijn dan vier jaar of met een zwaardere straf*" (de Autoriteit onderstreept). In overweging nr. 9 van zijn advies heeft het COC de aanvrager ook ondervraagd om te weten of hij met de woorden "*op georganiseerde wijze*" de tenlastelegging van "*criminele organisatie*" beoogde zoals bedoeld door het Strafwetboek. Voornoemd Verdrag van de Verenigde Naties definieert ook het begrip "*georganiseerde criminele groep*" in zijn artikel 2, a): "*een gestructureerde groep die sedert een bepaalde periode bestaat, van drie personen of meer, die in overleg optreedt om een of meer ernstige delicten of feiten te plegen die overeenkomstig dit verdrag strafbaar zijn gesteld teneinde daaruit rechtstreeks of onrechtstreeks een vermogensvoordeel of een ander materieel voordeel te verwerven*". De studie zoals bedoeld in de memorie van toelichting van het Ontwerp verwijst in haar titel rechtstreeks naar de georganiseerde criminaliteit, zie B. DE RUYVER (coörd.), T. VANDER BEKEN en J. JANSSENS (promotoren), E. VEREECKE en T. KAZADI TSHIKALA (onderzoekers), "L'application des règles administratives aux phénomènes de criminalité organisée, Un guide", Beschikbaar op http://besafe.jdbi.eu/sites/besafe.localhost/files/u3051/253810-leidraad_bestuurlijke_handhaving_finale_versie_1808_fr_rev.pdf, voor het laatst geraadpleegd op 10/10/2022. Het gaat om een studie door een multidisciplinaire commissie van deskundigen: B. RAEMYMAEKERS, M. VAN HOYLANDT, K. PEETERS, D. DE BIE, T. VAN WYNSBERGE, J. WIERTZ, F. SCHUERMANS, K. VAN HEDDEGHEM, H. PENNE, L. D'HAUWE, S. MORTIER, F. SCHEEMAKER, P. VINCKE, G. GODFRIED, R. LEYS, M. DEJOZÉ, J. PHILIPPAERTS en A. DE BOYE.

⁶¹ Ze zijn niet verplicht.

⁶² Op zekere wijze is de Autoriteit echter van mening dat er ook sprake van kan zijn om de betrokken uitbaters te bestraffen. Zo zullen relevante feiten die in het verleden aan hen zouden zijn verweten, onweerlegbaar weer opduiken tijdens het integriteitsonderzoek, met de gevolgen die ermee verbonden kunnen zijn.

II.3. Categorieën van personen op wie het integriteitsonderzoek betrekking heeft

36. De betrokkenen die het eerste voorwerp uitmaken van het integriteitsonderzoek, zijn de personen "*die in rechte of in feite zijn belast met de uitbating*". Met andere woorden, het integriteitsonderzoek **heeft betrekking op een uitbating en de daarvoor verantwoordelijke persoon** op het ogenblik van het integriteitsonderzoek⁶³.
37. In de overwegingen nr. 58 en 59 van haar advies nr. 1 had de Autoriteit al het toepassingsgebied besproken van het eerder voorgelegde ontwerp met betrekking tot de categorieën van betrokken personen. Ze ziet dat een zekere soepelheid noodzakelijk is om te vermijden dat er zou worden gewerkt met "*stromannen*"⁶⁴ en legt de nadruk op het feit dat de betrokken gemeente hoe dan ook **op omstandige wijze moet motiveren waarom ze een betrokken persoon identificeert als uitbater**.
38. Buiten het kader van deze hypothese en "mits motivering" kan **de gemeente (exclusief⁶⁵)** het **integriteitsonderzoek uitbreiden** naar de volgende personen⁶⁶:

"1° natuurlijke personen of rechtspersonen die strafbare feiten, bedoeld in paragraaf 10, hebben gepleegd en waaraan de persoon die in rechte of in feite belast is met de uitbating leiding geeft of heeft gegeven;

2° natuurlijke personen of rechtspersonen die strafbare feiten, bedoeld in paragraaf 10, hebben gepleegd en die in rechte of in feite een dominante positie innemen tegenover de persoon die in rechte of in feite belast is met de uitbating;

3° natuurlijke personen of rechtspersonen die strafbare feiten, bedoeld in paragraaf 10, hebben gepleegd en die direct of indirect vermogen verschaffen of hebben verschaft aan de persoon die in rechte of in feite belast is met de uitbating;

⁶³ Zie de overwegingen nr. 52 e.v. voor eventuele nuancering in dit verband.

⁶⁴ Zie de memorie van toelichting van het Ontwerp, p. 43.

⁶⁵ De aanvrager heeft bevestigd dat alleen de gemeente bevoegd is om te beslissen het integriteitsonderzoek uit te breiden: "*Ja. Artikel 119ter, § 5 van het voorontwerp bepaalt immers dat het integriteitsonderzoek enkel mits motivering door de gemeente kan worden uitgebreid naar de vermelde personen.*

Voor het overige benadrukken we dat de adviesvraag die de gemeente desgevallend aan de DIOB stelt, betrekking heeft op de natuurlijke persoon of rechtspersoon die wordt onderworpen aan een integriteitsonderzoek, zoals geïnitieerd door de gemeente overeenkomstig artikel 119ter van de Nieuwe Gemeentewet (cf. art. 20, 2de lid, 1°)."

⁶⁶ Overeenkomstig het ontwerp van artikel 119ter, § 5, lid 3, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp).

4° elke andere natuurlijke persoon of rechtspersoon die in rechte betrokken is bij de uitbating en die strafbare feiten, bedoeld in paragraaf 10, heeft gepleegd" (de Autoriteit onderstreept).

39. De memorie van toelichting heldert de door de Autoriteit onderstreepte begrippen niet op, behalve het concept "dominante positie": "*Er is sprake van een dominante positie wanneer de derde bewust in zijn voordeel de persoon die in rechte of in feite belast is met de uitbating handelingen kan laten stellen die deze laatste niet op eigen initiatief zou stellen*⁶⁷." De Autoriteit heeft de aanvrager verzocht te bevestigen dat het kan gaan om een partner, een ex-partner, een familielid, een vriend, kortom om eender welke persoon ongeacht de context van de relatie met de betrokkene. De aanvrager heeft echter enkel verwezen naar de memorie van toelichting⁶⁸.

40. In deze context **roept de ontwerpbepaling inzonderheid de volgende vragen op.**

41. Om te beginnen, en in verband met bovenstaande opmerking, bevat de ontwerpbepaling geen enkel objectief criterium (behalve het plegen van strafbare feiten) dat toelaat te bepalen wanneer de hypothesen ervan zijn vervuld:

- Welke hypothesen worden bedoeld met "*leiding geven*" aan een persoon? Moet dit potentieel betrekking hebben op alle ex-werknemers (relatie van subordiatie in verband met de arbeidsovereenkomst) van de betrokken uitbater?;
- Op basis van welke criteria zal er worden beoordeeld of de voorwaarde van "dominante positie" is vervuld? Een derde kan iemand altijd een handeling "*laten stellen*", wat doorslaggevend zou zijn, daar dit "laten stellen" doorslaggevend zou zijn bij het tot de handeling over te gaan door de uitbater; hoe kan dit echter worden aangetoond? Hoe dan ook maakt een dergelijke voorwaarde het in theorie mogelijk om belang te stellen in het geheel van de (professionele, private) omgeving van de uitbater. Wat is, bovendien, een dominante positie "*in rechte*"?;
- Welk "*vermogen*" wordt er verschaft? Gaat het om legale of illegale goederen, om beide? Vanaf welke hoeveelheid of kwaliteit van goederen wordt de voorwaarde geacht te zijn vervuld? Vanaf wanneer wordt een vermogen in het bezit van de uitbater beschouwd als "*indirect*" verkregen door de betrokkene? Gaat het om het verschaffen van vermogen om niet, tegen betaling, al dan niet op bedrieglijke wijze?;

⁶⁷ P. 43.

⁶⁸ Hij antwoordde meer bepaald wat volgt: "*Er is sprake van een dominante positie wanneer de derde bewust in zijn voordeel de persoon die in rechte of in feite belast is met de uitbating handelingen kan laten stellen die deze laatste niet op eigen initiatief zou stellen (zie pg. 43 MvT).*"

- In welke gevallen wordt een persoon geacht "*in rechte betrokken*" te zijn bij de uitbating in kwestie? Gaat het om de werknemers, de vennoten, de aandeelhouders, de leveranciers (dienstverrichters) enzovoort? Gevraagd naar de betekenis van een "*in rechte betrokken*" persoon antwoordde de aanvrager wat volgt: "*Bijvoorbeeld geldschietters, UBO (Ultimate Beneficial Owners), (minderheids)aandeelhouders: personen die niet in een dominante positie t.a.v. de ondernemer staan, maar wel mogelijk bijdragen aan de ondermijnende criminaliteit*" (de Autoriteit onderstreept).
42. Ten tweede gaat het erom "*strafbare feiten*" te hebben gepleegd. Om welk aantal strafbare feiten gaat het hier? De Autoriteit gaat uit van het beginsel dat, in de huidige staat van het Ontwerp, het plegen van een enkel feit volstaat. Bovendien verwijst ze, wat betreft het "plegen" van deze feiten, naar de reeds bevestigde ontwikkelingen in verband hiermee – het gaat er niet enkel om rekening te houden met feiten waarvoor een veroordeling is uitgesproken⁶⁹.
43. Ten derde **bepaalt het Ontwerp niet op basis van welke gegevens de gemeente vragen zal kunnen stellen met betrekking tot andere personen van het netwerk van de uitbater**: gaat het erom naar deze personen te zoeken in de strafbare feiten in verband met de uitbater?; of zal het zoeken naar deze personen voorafgaan aan de identificatie/opsporing van strafbare feiten? Deze vraag heeft een grote en directe impact op de mate van inmenging door de gemeente, daar het erom gaat **antwoord te geven op de vraag op welke basis zij opzoeken kan doen met betrekking tot het netwerk van de uitbater. Wat betreft het evenredigheidsbeginsel is de Autoriteit van mening dat *a priori* en behoudens andersluidende rechtvaardiging in verband met de gegevens die aan de gemeente worden meegedeeld door de politie (incl. het AIEC) of de gerechtelijke autoriteiten, het initiatief voor een eventuele uitbreiding van het integriteitsonderzoek tot andere betrokkenen zou moeten steunen op werkelijk bestaande concrete en verifieerbare feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld, die wijzen op het plegen van strafbare feiten waarbij de uitbater zelf betrokken is**^{70, 71}.
44. Ten vierde, tot slot, en in verband met de ontwikkelingen betreffende de ouderdom van de gegevens/feiten die in aanmerking worden genomen, zegt de ontwerpbevestiging niets over het ogenblik, de periode, de in aanmerking genomen relatie (leidinggevende/ondergeschikte; dominerende/gedomineerde; verschaffer/ontvanger van vermogen; betrokkene in rechte). In principe zou deze relatie ten minste actueel moeten zijn.

⁶⁹ Zie overweging nr. 22.

⁷⁰ In verband hiermee, zie overweging nr. 22.

⁷¹ In het tegengestelde geval zou het voor de gemeente toegestaan zijn te beginnen met het opzoeken van alle relaties van de uitbater ..., zelfs nog vóór het minste strafbare feit in verband met wie ook kan worden geïdentificeerd.

45. Tot besluit en hoewel de gebruikte concepten in aanmerking dienen te worden genomen in de criminele context die wordt beoogd door de finaliteit van het Ontwerp, is de Autoriteit van mening dat **de gebruikte begrippen te vaag zijn en te veel ruimte laten voor subjectiviteit**, op zodanige wijze dat, in de huidige staat, **de ontwerpbepaling voorzienbaarheid mist en onevenredig lijkt**. Concreet en bovendien, al was het maar om te identificeren tot wie het integriteitsonderzoek zou kunnen worden uitgebreid, zet de ontwerpbepaling de deur open voor een onderzoek naar de identificatie van het geheel van de omgeving van de uitbater, i.e. zowel zijn private als professionele omgeving, maar bovendien in het verleden en het heden⁷². De **ontwerpbepaling dient te worden aangepast in het licht van bovenstaande opmerkingen**.
46. Tot slot merkt de Autoriteit op dat het past, volledigheidshalve, erop te wijzen dat een andere categorie van betrokkenen onrechtstreeks betrokken is bij de tenuitvoerlegging van het Ontwerp, ook al heeft dit laatste geen betrekking op hen; het gaat om de **personen die betrokken zijn bij de strafbare feiten die in aanmerking worden genomen in het integriteitsonderzoek en niet het voorwerp kunnen uitmaken van het integriteitsonderzoek** krachtens het Ontwerp (wegens het ontbreken van een relatie met de uitbater, omdat ze het slachtoffer zijn – en niet de mededader enzovoort – van de strafbare feiten enzovoort). In principe mogen de persoonsgegevens met betrekking tot deze personen niet worden verwerkt met het oog op de uitvoering van het Ontwerp⁷³.

II.4. Begin, periodiciteit en einde van het integriteitsonderzoek

47. Overeenkomstig het beschikkend gedeelte van het Ontwerp kan het integriteitsonderzoek enkel worden **opgestart** wanneer de daartoe noodzakelijke normen zijn aangenomen⁷⁴. Het ontwerp van artikel 119ter, § 1, lid 2 en lid 3, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp) bepaalt vervolgens wat volgt:

"Op basis van deze gemeentelijke politieverordening voert de gemeente een integriteitsonderzoek uit. Indien de gemeente een gemeentelijke politieverordening uitvaardigde, is deze verplicht een integriteitsonderzoek te voeren in het kader van de gekozen economische sectoren en activiteiten.

⁷² Zie overweging nr. 43.

⁷³ In dit verband, wat betreft de toepassing van het beginsel van minimale gegevensverwerking, zie de overwegingen nr. 87-88.

⁷⁴ Zie overweging nr. 6.

De gemeentelijke politieverordening bepaalt per economische sector of activiteit binnen welke redelijke termijn de gemeente de integriteitsonderzoeken naar die gekozen economische sectoren of activiteiten opstart en/of beëindigt" (de Autoriteit onderstreept).

48. In verband hiermee bepaalt de memorie van toelichting inzonderheid wat volgt:

"Gemeenten kunnen ervoor opteren om alle, geen of één van de sectoren of activiteiten – zoals opgenomen in het koninklijk besluit – te screenen, met dien verstande dat, indien ze tot screening overgaan, ze al de uitbaters voor die sector of activiteit screenen. Het integriteitsonderzoek mag immers niet discriminatoir zijn, moet duidelijk, ondubbelzinnig en objectief zijn en gebeurt op een transparante wijze.

De gemeentelijke politieverordening dient te bepalen, per economische sector of activiteit, binnen welke redelijke termijn het lokaal bestuur de integriteitsonderzoeken naar die gekozen economische sectoren of activiteiten opstart en/of beëindigt. De gemeente kan aldus zelf bepalen, afhankelijk van de beschikbare capaciteit binnen de gemeente, binnen welke redelijke termijn zij het realistisch acht dat de integriteitsonderzoeken naar de gekozen economische sectoren en activiteiten zullen worden opgestart en/of beëindigd. Er dient immers over te worden gewaakt dat alle gelijksoortige economische sectoren of activiteiten, gelijk worden behandeld. Gemeenten die ervoor opteren om een bepaalde economische sector te onderwerpen aan een integriteitsonderzoek, dienen al de uitbaters binnen die sector immers te screenen. Het zou discriminatoir en niet proportioneel zijn dat een gemeente bijvoorbeeld meteen na de inwerkingtreding van de politieverordening massagesalon A screent, maar pas na vijf jaar massagesalon B screent"⁷⁵ (de Autoriteit onderstreept).

49. Om te beginnen benadrukt de Autoriteit dat, in omgekeerde zin, personen die in duidelijk verschillende situaties verkeren op identieke wijze behandelen ook een vorm van verboden discriminatie kan zijn. Aldus **zullen uitbaters die in aanmerking komen om kennelijk geen deel uit te maken van de door het Ontwerp bestreden criminele context, toch het voorwerp uitmaken van een integriteitsonderzoek** indien hun activiteitensector door de Koning wordt gekozen. De Autoriteit is van mening dat de evenredigheid van de door het Ontwerp ingevoerde regeling vragen kan doen rijzen, daar dit Ontwerp niet voorziet in **enige voorafgaande filter** voor de lancering van het integriteitsonderzoek. Dit is zo zelfs wanneer er op het niveau van de DIOB en de gemeente risicoanalyses moesten zijn gemaakt betreffende de betrokken sector⁷⁶. Tenzij natuurlijk uit deze analyses blijkt dat de betrokken sector in dergelijke mate verband houdt met de ondermijnende criminaliteit dat de legitieme uitbater daar een uitzondering wordt. Bijgevolg **verzoekt de Autoriteit**

⁷⁵ Pp. 41-42.

⁷⁶ Zie overwegingen nr. 6-7.

de aanvrager om te overwegen een *objectieve*⁷⁷ filter in te voeren voorafgaand aan de uitvoering van de integriteitsonderzoeken, op zodanige wijze dat er rekening wordt gehouden met de mogelijkheid om niet alle ondernemingen van de betrokken sector *stelselmatig* aan dit onderzoek te onderwerpen, **tenzij het bestaan wordt aangetoond van een sectoraal systeemrisico of van een dwingende nood in het licht van de methodologie van de politieonderzoeken**.

50. Deze commentaar buiten beschouwing gelaten **moet het beschikkend gedeelte van het ontwerp van artikel 119ter, § 1, lid 2 en lid 3, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp) hoe dan ook duidelijk de in de memorie van toelichting geformuleerde intentie weergeven**. Aldus is de gemeente niet enkel gehouden een integriteitsonderzoek te voeren, maar moet dit onderzoek betrekking hebben op *alle betrokken uitbaters*.
51. **Onder voorbehoud van de uitzondering die volgt**, voorziet het beschikkend gedeelte van het Ontwerp voor het overige **niet in een herhaling van het integriteitsonderzoek**. Met andere woorden, eenzelfde uitbater (en zijn uitbating) maakt slechts eenmaal het voorwerp uit van het integriteitsonderzoek: ofwel bij aanvang van zijn activiteit wanneer die het voorwerp uitmaakt van het onderzoek; ofwel tijdens zijn activiteit wanneer die aanvankelijk niet onderworpen was aan het onderzoek; ofwel alvorens zijn activiteit aan te vatten wanneer die activiteit al het voorwerp uitmaakt van een integriteitsonderzoek.
52. He ontwerp van artikel 119ter, § 5, lid 4, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp) voorziet echter in een hypothese waarin een **nieuw integriteitsonderzoek kan worden opgestart**:

"In geval van gewijzigde feitelijke omstandigheden betreffende de personen als bedoeld in het eerste, het tweede of het derde lid⁷⁸, kan tot een nieuw integriteitsonderzoek worden beslist dat in voorkomend geval kan leiden tot de weigering, schorsing of opheffing van de desbetreffende vestigings- of uitbatingsvergunning dan wel sluiting van de inrichting" (de Autoriteit onderstreept).

53. In verband hiermee bepaalt de memorie van toelichting wat volgt:

"Deze omstandigheden kunnen bijvoorbeeld een wijziging in de organen van de rechtspersoon of in de feitelijke uitbating betreffen of een strafrechtelijke veroordeling van de uitbater of van

⁷⁷ In dit opzicht is het van het grootste belang om garanties te bieden voor de objectieve aard van deze filter om te vermijden dat het door het Ontwerp beoogde doel van niet-discriminatie niet wordt bereikt. Aldus zou de invoering van een van subjectiviteit doordrongen voorafgaande filter minder doeltreffend zijn op het vlak van niet-discriminatie die het Ontwerp, zoals het bestaat, wil verbieden.

⁷⁸ Namelijk de categorieën van personen op wie het integriteitsonderzoek betrekking heeft, zie overwegingen nr. 36-38.

*een andere betrokkene in het kader van de uitbating. Deze bepaling werd onder meer opgenomen om te voorkomen dat na aflevering van de vestigings- of uitbatingsvergunning de personen daaraan verbonden worden vervangen door personen van wie verwacht kan worden dat een integriteitsonderzoek zaken aan het licht brengt die een weigering of opheffing van de vestigings- of uitbatingsvergunning verantwoorden. Met name is dit een bepaling om stromanconstructies tegen te gaan. Het college van burgemeester en schepenen of het gemeentecollege kan daarna beslissen om de vestigings- of uitbatingsvergunning op te heffen of te schorsen of de inrichting te sluiten."*⁷⁹.

54. Daar het, om te beginnen, gaat om een essentieel element van de verwerking dat verband houdt met zowel de finaliteit van de verwerking als de (categorieën) van verwerkte gegevens, **moeten de feitelijke omstandigheden waarin een nieuw integriteitsonderzoek kan (moet) worden opgestart, nader worden beschreven in het beschikkend gedeelte van het Ontwerp. Ook de memorie van toelichting van het Ontwerp zelf blijft te vaag** in verband hiermee, behalve wanneer ze betrekking heeft, in andere bewoordingen, op fraude bij de identificatie van de uitbater om te beletten dat het integriteitsonderzoek zou kunnen worden gevoerd ten aanzien van de juiste betrokkenen. Het ophelderen van deze omstandigheden zal bovendien bijdragen tot het **verzekeren van de objectiviteit en de niet-discriminatoire aard van het integriteitsonderzoek**, ten aanzien van zowel de uitbaters van eenzelfde sector als de betrokken economische sectoren onderling.
55. De Autoriteit heeft aan de aanvrager gevraagd op welke wijze / op welke basis de gemeente kennis kan hebben (gegevensverzameling) "*van gewijzigde feitelijke omstandigheden*" betreffende de personen in verband met wie het integriteitsonderzoek kan worden gevoerd. De aanvrager heeft het volgende geantwoord: "*Op basis van de informatie verkregen in het kader van een integriteitsonderzoek.*"⁸⁰
56. In deze context is de Autoriteit van mening dat **het Ontwerp nader moet bepalen dat de voornoemde omstandigheden door de gemeente moeten worden geïdentificeerd in het kader van integriteitsonderzoeken die ze voert met betrekking tot andere uitbaters. Bovendien moet het bepalen op welke wijze de gegevens bijgevolg zullen worden gekruist tussen integriteitsonderzoeken om te identificeren of er al dan niet een relevante wijziging heeft plaatsgevonden**⁸¹.

⁷⁹ Pp. 43-44.

⁸⁰ De Autoriteit heeft de aanvrager ook gevraagd of het Ontwerp tot doel had aan de gemeente de bevoegdheid te verlenen om op doorlopende wijze gegevens te verzamelen in verband met de betrokkenen (bv. via sociale media enzovoort). Hij antwoordde wat volgt: "*Nee, de gegevensverwerking vindt enkel plaats in het kader van het voeren van een integriteitsonderzoek overeenkomstig artikel 119ter van het voorontwerp.*"

⁸¹ In verband hiermee zal er waarschijnlijk gebruik moeten worden gemaakt van het GBIO.

57. Tot slot, in verband met de impact van een **wijziging van regelgeving** betreffende de sectoren die het voorwerp kunnen uitmaken van een integriteitsonderzoek, bepaalt artikel 6, lid 2, van het Ontwerp wat volgt:

"In geval het koninklijk besluit dat de economische sectoren en activiteiten oplijst, wijzigt, en de politieverordening economische sectoren en activiteiten bevat die niet meer in het koninklijk besluit staan vermeld, of in geval de gemeente de politieverordening wenst uit te breiden met nieuwe economische sectoren en activiteiten voortvloeiende uit het aangepaste koninklijk besluit, dient de gemeente een nieuwe politieverordening te nemen. Deze nieuwe politieverordening dient telkens zo spoedig mogelijk te worden bekrachtigd door de gemeenteraad, dit ten laatste twee maanden na de inwerkingtreding van het koninklijk besluit."

58. De memorie van toelichting van het Ontwerp⁸² bepaalt in dit verband wat volgt: "Lopende integriteitsonderzoeken in het kader van economische sectoren en activiteiten die niet meer in het koninklijk besluit staan vermeld, kunnen worden afgerond. Nieuwe integriteitsonderzoeken in het kader van economische sectoren die niet meer in het koninklijk besluit staan vermeld, kunnen niet meer worden opgestart." Voor zover dienstig herinnert de Autoriteit eraan dat **het immers duidelijk is dat, in deze context, integriteitsonderzoeken niet meer zullen mogen worden opgestart niettegenstaande het gebrek aan wijziging van de betrokken politieverordening**. In het tegengestelde geval zouden de opgestarte gegevensverwerkingen onwettig zijn.

II.5. Categorieën van verwerkte gegevens

II.5.1. Integriteitsonderzoek met advies van de DIOB – gegevens verzameld door de DIOB en meegedeeld aan de gemeente

59. Wat betreft de persoonsgegevens die de DIOB ontvangt van andere publieke autoriteiten (en die bijgevolg, volgens het advies dat de DIOB zal verlenen, vervolgens ter kennis kunnen worden gebracht van de gemeente), bepalen de artikelen 21 (§ 2, lid 4, betreffende de gegevens die worden ingezameld bij de gerechtelijke autoriteiten) en 22 (algemeen, inzake de categorieën van verzamelde gegevens) dat **alleen persoonsgegevens mogen worden verstrekt die betrekking hebben op de strafbare feiten** zoals bedoeld in het ontwerp van artikel 119ter, § 10, lid 5, van de NGW (artikel 35

⁸² P. 16.

van het Ontwerp)⁸³. Het gaat om een **bijzonder belangrijke beperking**, gelet op de finaliteit van het Ontwerp⁸⁴.

60. Bovendien echter, overeenkomstig de beginselen van finaliteit, minimale gegevensverwerking en juistheid van de gegevens zoals ze worden bekrachtigd in artikel 5, 1., b), c) en d), van de AVG⁸⁵, mogen er enkel gegevens worden meegedeeld die betrekking hebben op strafbare feiten (in de zin van het Ontwerp) **die voldoende bewezen zijn** (eveneens in de zin van het Ontwerp) ⁸⁶ **en bovendien relevant zijn voor de identificatie van de criminaliteit die het Ontwerp beoogt te bestrijden – i.e. de ondermijnende criminaliteit**⁸⁷.
61. In verband hiermee vestigt de Autoriteit de aandacht van de aanvrager op de categorieën van gegevens zoals bedoeld in artikel 21, § 1, 4° en 5°, die "*de fiscale schulden, de aangiftes inzake fiscale wetten*" en "*de openstaande sociale schulden, de aangiftes inzake sociale wetten*" zijn. Immers, **deze schulden en aangiftes mogen enkel worden meegedeeld indien ze verband houden met strafbare feiten** (in de zin van het Ontwerp)⁸⁸. Zo dat niet het geval is, zou het verzamelen van dergelijke gegevens niet beantwoorden aan de door het Ontwerp nagestreefde finaliteit en bijgevolg onwettig zijn.
62. Artikel 21, § 3, van het Ontwerp bepaalt: "*De DIOB kan om aanvullende gegevens verzoeken bij de verzoekende gemeente of de dienst.*" De Autoriteit merkt op dat de finaliteit van deze bepaling er niet in kan bestaan de verzameling toe te staan van gegevens waarvan de verzameling niet elders zou zijn vastgesteld in het Ontwerp. Met andere woorden, het gaat om een **bepaling die toelaat zich opnieuw tot de gemeente of de betrokken dienst te richten wanneer deze gemeente of betrokken dienst niet de gegevens heeft verstrekt die nodig zijn ter uitvoering van het Ontwerp**.

⁸³ Hierover ondervraagd heeft de aanvrager bevestigd dat alleen gegevens over strafbare feiten mochten worden verzameld (artikel 21, § 2, laatste lid, zaaiende in dit verband twijfel door de in artikel 22 vastgestelde voorwaarde te herhalen maar enkel voor de gerechtelijke overheden: bijgevolg lijkt het in verband met dit punt niet noodzakelijk). In deze context bepaalt de memorie van toelichting wat volgt (p. 48): "*Louter het feit dat iemand betrokken is geraakt bij bijvoorbeeld een faillissement kan geen grond tot weigering, schorsing of opheffing van een vestigings- of uitbatingsvergunning of sluiting van een inrichting zijn. De feiten dienen voldoende zwaarwichtig te zijn.*" De Autoriteit vestigt de aandacht van de aanvrager op het feit dat dit voorbeeld geen verband houdt met de strafbare feiten en heeft hem bijgevolg gevraagd waarom het relevant zou zijn in de memorie van toelichting. De aanvrager heeft het volgende geantwoord: "*De betrokkenheid bij een faillissement staat niet beschreven in de lijst van strafbare feiten (cf. artikel 35, § 10, 5de lid van het voorontwerp).*" **Dit voorbeeld zou bijgevolg moeten worden geschrapt uit de memorie van toelichting.**

⁸⁴ Artikel 25, § 2, van het Ontwerp, dat de (categorieën van) gegevens opsomt die de DIOB mag verwerken voor de doeleinden van zowel haar adviesopdracht als haar analyseopdracht, kan niet op een andere wijze worden gelezen.

⁸⁵ Zie ook artikel 28, 2°, 3° en 4°, van de WVG, betreffende de bevoegde overheden zoals bedoeld door Titel 2 van de WVG.

⁸⁶ Zie overweging nr. 22.

⁸⁷ Zie overwegingen nr. 33-**Error! Reference source not found..**

⁸⁸ Zie overweging nr. 22.

63. Het Ontwerp stelt nog een **beperking in de tijd vast wat betreft de categorieën van gegevens die mogen worden verzameld**. Dit is inderdaad noodzakelijk om de evenredigheid ervan te garanderen. De ouderdom van de gegevens wordt echter niet steeds op dezelfde wijze vastgesteld door het Ontwerp.

64. Aldus worden er, wat betreft de door de DIOB verzamelde gegevens, termijnen vastgesteld in zowel artikel 21 als artikel 22 van het Ontwerp dat meer bepaald in zijn laatste lid bepaalt wat volgt: "*Enkel de persoonsgegevens die zijn verzameld in de periode van vijf jaar voorafgaand aan het gemotiveerd verzoek, worden verwerkt door de DIOB en de verzoekende gemeente*" (de Autoriteit onderstreept). Van zijn kant stelt artikel 21, § 1, van het Ontwerp de volgende termijnen vast:

- De bij de geïntegreerde politie verzamelde gegevens moeten zijn "*verwerkt door de geïntegreerde politie in een periode van vijf jaar voorafgaand aan de adviesaanvraag*" (de Autoriteit onderstreept); de verwerking zoals gedefinieerd in artikel 4, 2), van de AVG heeft echter betrekking op elke verrichting met deze gegevens (met andere woorden, niet alleen het verzamelen maar ook het wijzigen, raadplegen enzovoort);
- De van het centrale strafregister afkomstige gegevens moeten zijn "*verwerkt door het register in een periode van vijf jaar voorafgaand aan de adviesaanvraag*" (de Autoriteit onderstreept);
- De gegevens afkomstig van de Cel voor financiële informatieverwerking (hierna "**CFI**") zijn de "*gegevens die zijn doorgemeld aan het openbaar ministerie op basis van artikel 82, § 2, van diezelfde wet gedurende vijf jaar voorafgaand aan de adviesaanvraag*" (de Autoriteit onderstreept);
- De gegevens afkomstig van de gerechtelijke overheden zijn de "*gegevens die door de gerechtelijke overheden in een periode van vijf jaar voorafgaand aan de adviesvraag werden verwerkt*"⁸⁹ (de Autoriteit onderstreept);
- Wat betreft de gegevens afkomstig van de FOD Financiën is er meer bepaald sprake van de "*vastgestelde inbreuken op de fiscale wetten die onder hun bevoegdheid vallen, gedurende vijf jaar voorafgaand aan de adviesaanvraag*" (de Autoriteit onderstreept); hetzelfde geldt, *mutatis mutandis*, voor wat betreft de gegevens (van de vastgestelde inbreuken) afkomstig van de sociale administraties, de economische inspectie, de Dienst Vreemdelingenzaken, het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen en het Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten.

⁸⁹ Artikel 21, § 2, lid 1, van het Ontwerp.

65. In de eerste plaats merkt de Autoriteit op dat de gegevens die kunnen worden verzameld bij "*de diensten die onder de bevoegdheid van de gemeenschappen en gewesten vallen*" overeenkomstig artikel 21, § 4, van het Ontwerp, niet in de tijd beperkt zijn. Rekening gehouden met de hierboven genoemde termijnen **is de Autoriteit van mening dat er in het beschikkend gedeelte van het Ontwerp ook een beperking in de tijd moet worden vastgesteld voor de gegevens die in deze context worden verzameld**. Het is niet nodig om daarvoor te wachten tot er een samenwerkingsakkoord wordt gesloten⁹⁰.
66. De Autoriteit heeft aan de aanvrager gevraagd **waarom hij niet stelselmatig de gegevens definieerde die mogen worden verzameld op basis van de maximale "leeftijd" van de gepleegde strafbare feiten die in aanmerking mogen worden genomen**⁹¹. De aanvrager heeft het volgende geantwoord: "*Het betreft telkens 5 jaar: zie art. 21, § 1, eerste lid en § 2, eerste lid en artikel 22, 4de lid van het voorontwerp.*"
67. Rekening gehouden met de bovenstaande ontwikkelingen is de Autoriteit van mening dat **het beschikkend gedeelte van het Ontwerp een duidelijke en ondubbelzinnige benadering moet hanteren in verband met de "ouderdom" van de gegevens die de DIOB mag verzamelen** (en meedelen aan de gemeente) **in het kader van het integriteitsonderzoek**, op zodanige wijze dat er bij de verwerkingsverantwoordelijken geen twijfel bestaat bij de identificatie van de te verstrekken gegevens. In dit verband onderstreept de Autoriteit, overeenkomstig de intentie van de aanvrager zoals die blijkt uit de vastlegging van een termijn van 5 jaar, dat de betrokken feiten **gewoonlijk een zekere actualiteit moeten laten zien**, voldoende recent moeten zijn, wat echter niet uitsluit, bijvoorbeeld voor de gegevens afkomstig van het strafregister, dat de betrokken feiten zelf meer dan 5 jaar geleden mogen zijn gepleegd. In deze context is het bijvoorbeeld uitgesloten dat de verwerking van gegevens in verband met de betrokken feiten op kunstmatige wijze wordt uitgevoerd (bv. raadpleging van de gegevens door de betrokken verwerkingsverantwoordelijke) om het mogelijk te maken dat er rekening wordt gehouden met feiten die, bij gebreke van de betrokken verrichting van verwerking, uitgesloten zouden zijn geweest van het toepassingsgebied van het Ontwerp.

II.5.2. Integriteitsonderzoek uitgevoerd door de gemeente met eigen middelen

⁹⁰ De Autoriteit spreekt zich hier niet uit over de gegevensstromen tussen de DIOB en de gefedereerde entiteiten. Ze zullen worden besproken wanneer de ontwerpen van normatieve teksten die daarin voorzien voor advies aan de Autoriteit zullen worden overgelegd.

⁹¹ De gestelde vraag luidde meer bepaald als volgt: "*Waarom stelt het ontwerp niet stelselmatig de leeftijdsgrens vast van de verwerkte gegevens in functie van de datum van de betrokken strafbare feiten? Met andere woorden, waarom stelt het ontwerp geen maximale leeftijd vast voor de strafbare feiten die in aanmerking mogen worden genomen voor de toepassing ervan?*"

68. Wat betreft de gegevens die de gemeente verwerkt in het kader van het integriteitsonderzoek dat ze mag voeren op basis van haar eigen middelen (voor gegevensverwerking), definieert het ontwerp van artikel 119quater, §§ 1 en 2, van de NGW (artikel 36 van het Ontwerp) de categorieën van gegevens die mogen worden verwerkt.
69. Al onmiddellijk blijkt dat de identificatie van de gegevens die mogen worden verwerkt moet worden verduidelijkt, daar de betrokken bepalingen nu eens verwijzen naar ontvangers en dan weer naar gegevens. Algemeen is de Autoriteit van mening dat **de §§ 1 en 2 van het ontwerp van artikel 119quater van de NGW (artikel 36 van het Ontwerp) op zodanige wijze moeten worden geherformuleerd dat er duidelijk uit naar voren komt welke categorieën van gegevens mogen worden verzameld bij welke entiteiten en op welke periode ze betrekking mogen hebben⁹².**
70. Bovendien **moeten deze bepalingen op duidelijke en juridische wijze in verband worden gebracht met en gecoördineerd ten aanzien van het ontwerp van artikel 119ter, § 6, van de NGW (artikel 35)** waarnaar het ontwerp van artikel 119quater, § 1, van de NGW verwijst. Deze bepalingen overlappen elkaar immers gedeeltelijk zodat, bijvoorbeeld, het Ontwerp niet toelaat de (categorieën van) gegevens af te bakenen die de gemeente mag verzamelen in het kader van de "*consultatie van alle publiek toegankelijke gegevensbanken, inclusief de publiek gemaakte gegevens op sociale media*". Voorts mag, volgens het ontwerp van artikel 119quater, lid 2, van de NGW, enkel de consultatie van bepaalde gegevensbronnen "*betrekking hebben op de strafbare feiten zoals bedoeld*" door het Ontwerp. Een dergelijke beperking is dus niet van toepassing op de gegevens die worden verzameld bij de betrokken personen, bij de administratieve diensten van de gemeente, bij de diensten van de gemeente die een taak op het gebied van toezicht, inspectie of regelgeving hebben en bij de openbare diensten die samenwerken met de gemeente.
71. **Samengevat en onverminderd alle in het kader van het huidige advies geformuleerde opmerkingen** (bv. over de uitbreiding van het integriteitsonderzoek⁹³) **moet het voor de gemeente mogelijk zijn om over te gaan tot de verwerking** van de persoonsgegevens met betrekking tot de personen die bij het integriteitsonderzoek betrokken zijn en die afkomstig zijn van twee categorieën van bronnen: de bronnen die de gemeente rechtstreeks mag raadplegen en de DIOB (na consultatie door deze laatste van haar eigen bronnen). Vervolgens mogen de **(categorieën van) persoonsgegevens**, op de meest algemene wijze, slechts **van drieërlei aard** zijn: administratieve gegevens betreffende de identificatie van de uitbater in de ruime zin (identificatie, contactgegevens, betrokken uitbating enz.), gegevens betreffende strafbare feiten (in de zin van het Ontwerp)⁹⁴ in

⁹² *Mutatis mutandis* wordt in verband hiermee verwezen naar de overwegingen nr. 67-67.

⁹³ Zie overwegingen nr. 38 e.v.

⁹⁴ Zie overweging nr. 22.

verband met de betrokken personen en, bijgevolg, gegevens betreffende de eventuele uitbreiding van het integriteitsonderzoek (motivering van de uitbreiding, motivering van de relatie tussen de uitbater en de andere betrokkene enzovoort). **Het Ontwerp moet deze beperkingen duidelijk aangeven en dit geldt inzonderheid voor artikel 119quater, § 2, lid 2, dat zijn § 1 slechts ten dele beperkt tot het verzamelen van gegevens met betrekking tot strafbare feiten (in de zin van het Ontwerp)**⁹⁵. Tot slot en opnieuw in dit kader, overeenkomstig het beginsel van **minimale gegevensverwerking, mogen alleen de noodzakelijke gegevens, rekening gehouden met de nagestreefde finaliteit, worden verstrekt aan de gemeente**⁹⁶.

72. Tot slot, wat betreft de categorieën van verwerkte gegevens als zodanig, definieert het ontwerp van artikel 119quater, § 2, 5°, van de NGW (artikel 36 van het Ontwerp) als categorie van gegevens "*financiële, administratieve en gerechtelijke gegevens voor zover deze afkomstig zijn van de instanties als bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, voor zover strikt noodzakelijk om een beeld te scheppen van de betrokkene in het licht van de economische activiteit die de betrokkene wil vestigen of uitbaten*". De Autoriteit heeft de aanvrager ondervraagd over deze categorie van gegevens en meer bepaald over hun relatie met de strafbare feiten⁹⁷. De aanvrager heeft het volgende geantwoord: "*Deze gegevens kunnen enkel worden verwerkt indien ze betrekking hebben op de strafbare feiten zoals vermeld in artikel 119ter, § 10, vijfde lid van het voorontwerp (zie art. 119quater, § 2, laatste lid)*". **De Autoriteit is van mening dat deze categorie van gegevens moet worden geherformuleerd: het moet gaan om de gegevens met betrekking tot de strafbare feiten** (zoals bedoeld door het Ontwerp)⁹⁸. Zo gaat het er niet om "*een beeld te scheppen van de betrokkene in het licht van de economische activiteit die de betrokkene wil vestigen of uitbaten*", maar wel om *in fine* te verifiëren of de voorwaarde van artikel 119ter, § 10, lid 1, 1°, 2° en/of 3° *in casu* is vervuld.

II.5.3. Bijwerking en juistheid van de verwerkte gegevens

73. De Autoriteit heeft al onderstreept dat het inherent is aan de door het Ontwerp ingevoerde regeling dat de verwerkingsverantwoordelijken bijzondere aandacht zullen moeten besteden aan de juistheid van de gegevens die zij verwerken overeenkomstig artikel 5, 1., d), van de AVG. De betrokken feiten zullen immers kunnen worden betwist wanneer ze niet noodzakelijk (definitief) zijn bewezen.

⁹⁵ Zie ook overweging nr. 72.

⁹⁶ Zie overweging nr. 60.

⁹⁷ De gestelde vraag luidde meer bepaald als volgt: "*Artikel 119quater, § 2, 5°, heeft betrekking op het verzamelen van een hele reeks gegevens ('financiële, administratieve en gerechtelijke' gegevens; wat betekent dit?) 'om een beeld te scheppen van de betrokkene in het licht van de economische activiteit die de betrokkene wil vestigen of uitbaten'. Er moet echter een verband bestaan tussen de verzamelde gegevens en de strafbare feiten (cf. ontwerp van artikel 119ter, § 10, van de NGW): op welke wijze houden deze gegevens verband met dergelijke feiten?*"

⁹⁸ Deze categorie van gegevens kan weliswaar breed zijn, gelet op de verscheidenheid aan strafbare feiten waarop het Ontwerp betrekking heeft, maar dit is inherent aan dit Ontwerp. De gegevens die *in concreto* worden verwerkt, zullen afhankelijk zijn van de strafbare feiten in kwestie. Zie overweging nr. 22.

74. De Autoriteit stelt echter vast dat het Ontwerp niet op directe wijze voorziet in een bijzondere maatregel betreffende de actuele aard van de gegevens die in het kader van het integriteitsonderzoek worden verwerkt. Inzonderheid en bij wijze van voorbeeld zijn de overheidsinstanties die persoonsgegevens moeten verstrekken aan de gemeente en/of de DIOB gebonden door geen enkele bijzondere verplichting betreffende de bijwerking van de verwerkte persoonsgegevens. Weliswaar bepaalt artikel 119ter, § 12, wat volgt:

"Onverminderd de beroepsmogelijkheden van de uitbater kan het college van burgemeester en schepenen of het gemeentecollege haar beslissing tot weigering, schorsing of opheffing van de vestigings- of uitbatingsvergunning of sluiting van de inrichting op basis van het integriteitsonderzoek intrekken wanneer de uitbater nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat de feiten waarop de beslissing is gebaseerd, niet vaststaan" (de Autoriteit onderstreept).

75. De Autoriteit is van mening dat **het Ontwerp passende garanties zou moeten bieden wat betreft de juistheid en de actuele aard van de gegevens die de gemeente en de DIOB verwerken**, zoals een specifieke verplichting ten laste van de overheidsinstanties die gegevens hebben verstrekt aan de gemeente of aan de DIOB, en ook zou moeten voorzien in de mogelijkheid voor het college, in geval van een probleem met de juistheid van de gegevens, om elke nadelige beslissing voor de betrokkene te schorsen. Bovendien is de Autoriteit van mening dat het zou passen indicatoren vast te stellen om de betrouwbaarheid van de betrokken informatie en van de bron ervan te beoordelen.

II.5.4. Advies van de DIOB

76. Concreet bepaalt het Ontwerp niet waarop het door de DIOB opgestelde gemotiveerde advies precies betrekking heeft, behalve dat het gaat om een advies in het kader van het integriteitsonderzoek. De memorie van toelichting⁹⁹ en het beschikkend gedeelte van het Ontwerp¹⁰⁰ beklemtonen dat de adviesaanvraag aan de DIOB subsidiair is (tenzij de gemeente een maatregel van sluiting enzovoort overweegt) en er enkel kan komen wanneer de gemeente de noodzakelijke informatie niet kan verkrijgen.
77. In deze context **is de Autoriteit van mening dat de DIOB een advies moet uitbrengen met betrekking tot het feit of er in het huidige geval is voldaan aan de hypothesen zoals bedoeld in de punten 1°, 2° en/of 3° van het ontwerp van artikel 119ter, § 10, lid 1, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp)**; het gaat erom antwoord te geven op de volgende vraag:

⁹⁹ P. 23.

¹⁰⁰ Artikel 20 van het Ontwerp.

is het dossier op dergelijke mate betrokken bij de ondermijnende criminaliteit dat een maatregel zich opdringt? Zo de aanvrager een andere intentie heeft, dan zou het beschikkend gedeelte van het Ontwerp moeten worden aangepast¹⁰¹.

78. De keuze van de aanvrager heeft natuurlijk een impact op de persoonsgegevens die aan de gemeente zullen worden verstrekt (i.e. de elementen in verband met de strafbare feiten en de beoordeling van de DIOB).

II.5.6. Analyseopdracht van de DIOB

79. Artikel 6, § 1, van het Ontwerp luidt als volgt: "*Voor het opstellen van [haar] risicoanalyse baseert de DIOB zich onder meer op de gegevens uit het [CRIO] overeenkomstig artikel 10, op de adviezen aan gemeenten overeenkomstig artikel 23 en op objectieve wetenschappelijke data*" (de Autoriteit onderstreept). Artikel 25, § 2, van het Ontwerp somt de categorieën van persoonsgegevens op die de DIOB ook kan verwerken in het kader van haar risicoanalyses; in deze context gaat het inzonderheid om alle gegevens die de DIOB verwerkt in het kader van haar adviesopdracht.
80. De Autoriteit merkt in verband met **artikel 6, § 1, lid 2, van het Ontwerp** op dat het artikel 25 van dit Ontwerp is dat bepaalt op basis van welke (categorieën van) persoonsgegevens de DIOB haar analyseopdracht kan uitoefenen. De uitdrukking "*onder meer*" die in artikel 6 van het Project wordt gebruikt, maakt het voor de DIOB niet mogelijk om andere (categorieën van) persoonsgegevens te verwerken.
81. Artikel 6, § 2, lid 3, bepaalt: "*De risicoanalyse kan enkel geanonimiseerde persoonsgegevens bevatten.*" In verband met de beginselen inzake gegevensbescherming is de Autoriteit in de eerste plaats van mening dat deze bepaling **moet worden geherformuleerd en eenvoudigweg moet bepalen dat de risicoanalyse geen persoonsgegevens mag bevatten**¹⁰².
82. **In verband met anonimisering en pseudonimisering** herhaalt de Autoriteit de overwegingen die zij steeds in haar adviezen heeft geformuleerd. Ze verwijst naar advies 05/2014 van de Werkgroep "Artikel 29" over de bescherming van gegevens, de voorloper van het Europees Comité voor gegevensbescherming, over anonimiseringstechnieken¹⁰³, maar vestigt de aandacht van de aanvrager

¹⁰¹ In een andere zin zou de DIOB zich ertoe kunnen beperken enkel gegevens te verstrekken betreffende de betrokken personen en de strafbare feiten die relevant zijn voor de identificatie van de ondermijnende criminaliteit en de beslissing die de gemeente moet nemen op basis van de criteria zoals bedoeld in het ontwerp van artikel 119ter, § 10, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp); het zou erom gaan de volgende vraag te beantwoorden: welke zijn de betrokken strafbare feiten in het dossier?

¹⁰² Onder voorbehoud natuurlijk van de gegevens betreffende de auteur(s) ervan ..., daar de bepaling als doel heeft te verzekeren dat de personen die het voorwerp uitmaken van het integriteitsonderzoek en zij die tijdens dit onderzoek opduiken (bv. personen die betrokken zijn bij strafbare feiten) niet kunnen worden geïdentificeerd noch identificeerbaar zijn.

¹⁰³ Beschikbaar op volgend adres:

https://ec.europa.eu/justice/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2014/wp216_nl.pdf

op het feit dat de EDPB deze *guidelines* momenteel herzielt (die naar verwachting begin 2023 voor openbare raadpleging zullen worden voorgelegd). Deze richtsnoeren kunnen van grote invloed zijn op de minimumkenmerken waaraan gegevens moeten voldoen om als geldig gepseudonimiseerd of geanonimiseerd te worden beschouwd.

83. De Autoriteit **vindt ook dat de memorie van toelichting bij het ontwerp informatie moet bevatten over mogelijke anonimiseringsstrategieën** (in voorkomend geval zou de aanvrager er baat bij hebben hierover een standpunt in te nemen, teneinde de verwerkingsverantwoordelijke te begeleiden), over de manier waarop sommige verwerkingsverantwoordelijken internationaal te werk gaan¹⁰⁴. De transparantie over de gekozen anonimiseringsstrategie en een analyse van de risico's in verband met de heridentificatie zijn immers elementen die bijdragen tot een weloverwogen aanpak van het anonimiseringsproces.
84. Voor zover dienst herinnert de Autoriteit eraan dat er een verschil is tussen gepseudonimiseerde gegevens, die in artikel 4, 5) van de AVG worden gedefinieerd als gegevens *"die zonder aanvullende gegevens niet meer aan een specifieke betrokkene kunnen worden gekoppeld"*, en geanonimiseerde gegevens die met geen enkel redelijk middel meer aan een specifieke persoon kunnen worden gekoppeld, en dat alleen laatstgenoemde gegevens niet langer persoonsgegevens zijn en derhalve zijn uitgesloten van het toepassingsgebied van de AVG, overeenkomstig overweging 26 van de AVG¹⁰⁵. In deze context vestigt de Autoriteit de aandacht van de aanvrager opnieuw op overweging nr. 58 van haar advies nr. 211/2022 van 9 september 2022 *betreffende een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 22 februari 2017 betreffende de oprichting van de Federale Overheidsdienst Beleid en Ondersteuning* en is zij van oordeel dat het ook in dit geval relevant zou kunnen zijn om een **"differential privacy"** te hanteren om rekening te houden met het risico van heridentificatie van betrokkenen in geografische zones waar weinig feiten betrokken zouden zijn.
85. Gelet op de definitie van persoonsgegevens in artikel 4, 1) van de AVG¹⁰⁶ moet er derhalve voor worden gezorgd dat - wanneer een verwerking uitsluitend betrekking kan hebben op geanonimiseerde gegevens - de voor de anonimisering vereiste hoge norm wordt gehaald¹⁰⁷ en dat de gegevens niet louter worden gepseudonimiseerd. De verwerking van gegevens, zelfs indien deze gepseudonimiseerd zijn, vormt immers een verwerking van persoonsgegevens in de zin van de AVG.

¹⁰⁴ Zie bijvoorbeeld <https://centre.humdata.org/guidance-note-responsible-approaches-to-data-sharing/>.

¹⁰⁵ Zie voor meer informatie Advies nr. 5/2014 (WP216) over anonimiseringstechnieken, 2.2.3, pag. 11 van Groep 29, https://ec.europa.eu/justice/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2014/wp216_nl.pdf.

¹⁰⁶ Met name: *"alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon ("de betrokkene"); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identifier zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identifier of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon"*.

¹⁰⁷ De identificatie van een persoon heeft niet alleen betrekking op de mogelijkheid om zijn naam en/of adres te achterhalen, maar ook op de mogelijkheid om hem te identificeren via een proces van individualisering, correlatie of gevolgtrekking.

86. Anderzijds, wanneer de verwerking van gepseudonimiseerde gegevens relevant is:

- Er moet worden verwezen naar het rapport van het Agentschap van de EU voor cyberbeveiliging over pseudonimiseringstechnieken en beste praktijken voor pseudonimisering¹⁰⁸;
- En deze verwerking moet met alle nodige waarborgen omkleed zijn en in overeenstemming zijn met de beginselen die op dit gebied gelden¹⁰⁹.

II.5.7. Gegevens betreffende andere personen die niet het voorwerp mogen uitmaken van het integriteitsonderzoek

87. De Autoriteit wees er eerder al op¹¹⁰ dat de gegevens betreffende de strafbare feiten ook betrekking zullen hebben op andere personen (bv. de slachtoffers) dan de daders ervan (of de personen die eraan hebben deelgenomen in de zin van het Strafwetboek).

88. ***A priori* echter is de Autoriteit van mening dat de DIOB en de gemeenten deze gegevens in principe niet nodig zullen hebben om hun opdrachten uit te voeren. In concreto** zullen de verwerkingsverantwoordelijken die gegevens aan de gemeente verstrekken bijgevolg, in voorkomend geval, **de processen van pseudonimisering of anonimisering moeten toepassen die noodzakelijk zijn met het oog op de naleving van het beginsel van minimale gegevensverwerking.**

II.6. Bronnen van de door de gemeente verwerkte gegevens

89. Zoals hierboven al gezegd, bepaalt **het ontwerp van artikel 119ter, § 6, lid 1, 1°, van de NGW** (artikel 35 van het Ontwerp) dat het integriteitsonderzoek impliceert dat de gemeente "*een consultatie verricht van alle **publiek toegankelijke gegevensbanken, inclusief de publiek gemaakte gegevens op sociale media***". Samengevat **is de Autoriteit van mening dat een dergelijke bepaling vele vragen oproept** (onverminderd de andere opmerkingen die elders in dit advies worden geformuleerd).

¹⁰⁸ ENISA: <https://www.enisa.europa.eu/publications/data-pseudonymisation-advanced-techniques-and-use-cases> en <https://www.enisa.europa.eu/news/enisa-news/enisa-proposes-best-practices-and-techniques-for-pseudonymisation>.

¹⁰⁹ Dit is het geval voor het evenredigheidsbeginsel dat verwijst naar het meer specifieke beginsel van "*minimale gegevensverwerking*", wat inhoudt dat persoonsgegevens toereikend, ter zake dienend en beperkt moeten zijn tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, overeenkomstig artikel 5, § 1, c) van de AVG.

¹¹⁰ Zie overweging nr. 46.

90. Ten eerste en op concrete wijze, inzonderheid door "*de sociale media*" te assimileren met een publiek toegankelijke gegevensbank, geeft de ontwerpbepaling aan de gemeente een vrijgeleide om gebruik te maken van *open source intelligence* bij wijze van onderzoeksbevoegdheid (ongeacht de gegevensbron – privaat, publiek, anoniem enz.)¹¹¹.
91. Ten tweede zegt de ontwerpbepaling niets over wat wordt verstaan onder "*publiek toegankelijk*", terwijl via internet en meer bepaald in het kader van de "*sociale media*", deze uitdrukking¹¹² betrekking kan hebben op zeer uiteenlopende realiteiten: bijvoorbeeld, informatie is zonder de minste beperking toegankelijk via internet, bepaalde websites vereisen een voorafgaande inschrijving, nog andere vereisen inschrijving en betaling enzovoort. De toegankelijkheid van de betrokken website heeft een impact op de evenredigheid van de gegevensverwerking. In het huidige geval is de Autoriteit van mening dat het alleen kan gaan om gegevens die werkelijk toegankelijk zijn voor het brede publiek (i.e. internetgebruikers, zonder nadere bepaling). Er kan geen sprake van zijn dat de ontwerpbepaling het voor de gemeente mogelijk zou maken te infiltreren in een beperkt netwerk van personen (bv. personen die een "vriendschapsrelatie" onderhouden - rekening gehouden met het voorbehoud in verband met de interpretatie van dit concept op sociale media) om er gegevens te verzamelen waartoe enkel die personen toegang hebben.
92. Bovendien, ten derde, bevat het Ontwerp geen definitie van het concept "*sociale media*".
93. Ten vierde zegt het Ontwerp niets over de rechtvaardiging van het gebruik van een dergelijk verwerkingsmiddel, zodat het volgens de formulering van het Ontwerp gaat om alle (categorieën van) gegevens die de gemeente moet kunnen verwerken die er moeten kunnen worden opgezocht, zonder dat er ook een subsidiariteitsvoorwaarde wordt vastgesteld (ten opzichte van de andere mogelijkheden om gegevens te verzamelen).
94. Ten vijfde, tot slot, voorziet het Ontwerp niet in maatregelen en garanties betreffende de methode van gegevensverzameling in de gegevensbanken die (inzonderheid) online publiek toegankelijk zijn (methoden van raadpleging, verslaggeving, evaluatie van de bronnen, vaststelling/extractie van de gegevens enz.) en machtigt het evenmin de Koning daartoe. De memorie van toelichting¹¹³ bepaalt enkel wat volgt: "*Het integriteitsonderzoek houdt in dat de gemeente een consultatie verricht van de publiek toegankelijke gegevensbanken (bijvoorbeeld het KBO, het Belgisch Staatsblad) en sociale*

¹¹¹ De Autoriteit heeft aan de aanvrager gevraagd om te bevestigen of, samengevat, meer bepaald door impliciet te beschouwen dat een sociaal medium een publiek toegankelijke gegevensbank is, het ontwerp van artikel 119ter, § 6, van de NGW, de algemene toelating voor de gemeente bekrachtigde om OSINT te exploiteren in het kader van het integriteitsonderzoek. De aanvrager heeft het volgende geantwoord: "*Het integriteitsonderzoek houdt o.a. in dat de gemeente een consultatie verricht van publiek toegankelijke gegevensbanken.*"

¹¹² Op de wijze overigens, maar met nog meer nuancering, van de toegankelijkheid van een plaats voor het publiek (toegankelijkheid gedefinieerd door het Ontwerp, zie overweging nr. 15, eerste streepje).

¹¹³ P. 44.

*media (met de nodige omzichtigheid, aangezien de informatie hierop niet altijd objectief is), [...]" (de Autoriteit onderstreept). **Opmerking:** Deze commentaar geldt niet voor wat betreft de consultatie van persoonsgegevens uit "authentieke" bronnen die worden verstrekt door overheidsinstanties, zoals de KBO en het Belgisch Staatsblad. Terloops merkt de Autoriteit bijvoorbeeld op dat terwijl het Rijksregister een authentieke bron is voor het adres en de geboortedatum, het beroep dat er staat vermeld niet betrouwbaar is.*

95. De gemeente moet nog "*een consultatie van **alle eigen relevante gemeentelijke gegevensbanken en diensten***" verrichten. Het ontwerp van artikel 119quater, § 1, lid 1, 2° en 3°, van de NGW (artikel 36 van het Ontwerp) heeft ook betrekking op de "**administratieve diensten van de gemeente**" en op de "*diensten van de gemeente, die een taak op het gebied van toezicht, inspectie of regelgeving hebben*". Ondervraagd over de gegevensbanken in kwestie antwoordde de adviesaanvrager wat volgt: "*Dit is afhankelijk van de databanken waarover de desbetreffende gemeente beschikt.*"
96. **De Autoriteit is niet bij machte te bepalen of de gegevensbanken in kwestie relevant zijn ten aanzien van de categorieën van gegevens die mogen worden verwerkt krachtens het Ontwerp en breidt daarom geen vervolg aan haar analyse wat betreft dit punt. Hetzelfde geldt wat betreft de consultatie van de andere gemeentelijke diensten**¹¹⁴. Bijgevolg wordt gevraagd om de bewuste gegevensbanken te identificeren of ten minste de (categorieën van) gegevens die de gemeente verwerkt in het kader van haar opdrachten en die in deze context kunnen worden geraadpleegd.
97. **Het ontwerp van artikel 119quater, § 1, lid 1, 4°, van de NGW (artikel 36 van het Ontwerp)** heeft ook betrekking op "*de overheidsdiensten die samenwerken met de gemeente en die wettelijk gezien deze gegevens reeds mogen verzamelen, verwerken en doorsturen*". Hierover ondervraagd heeft de aanvrager aan de Autoriteit volgend *voorbeeld* gegeven: "*het OCMW*"¹¹⁵. **De Autoriteit is van mening dat deze bepaling onvoorzienbaar is en bijgevolg moet worden aangepast** (en in dit geval opnieuw voor advies aan de Autoriteit moet worden overgelegd wat betreft dit punt) **of moet worden weggelaten**, en wijst erop dat, indien deze hypothese in overweging zou worden

¹¹⁴ De aanvrager gaf de volgende voorbeelden: "*Het gaat bijvoorbeeld over de dienst bevolking (2°), de dienst milieu, (3°), [...]*". De Autoriteit heeft aan de aanvrager ook gevraagd op welke wijze de entiteiten zoals bedoeld in de punten 2°, 3° en 4° in aanmerking komen om te beschikken over gegevens in verband met strafbare feiten zoals bedoeld door het Ontwerp. De aanvrager heeft het volgende geantwoord: "*Het gaat om informatie waarbij er een mogelijke link is met de strafbare feiten waarvan sprake.*"

¹¹⁵ Wat betreft dit concrete voorbeeld vestigt de Autoriteit de aandacht van de aanvrager op het feit dat gegevens die aanvankelijk worden verwerkt in het belang van en met het oog op de sociale bescherming van de betrokkene vervolgens, in een later stadium, zouden worden verwerkt ten laste van de betrokkene in het kader van een integriteitsonderzoek. Een dergelijke latere verwerking van gegevens mag met de grootste voorzorg in aanmerking worden genomen. Voor het overige is de Autoriteit niet bij machte, in het huidige stadium van de denkoefening en op basis van het dossier, te bepalen welke (categorieën van) persoonsgegevens in verband met strafbare feiten (in de zin van het Ontwerp) zouden kunnen worden verwerkt door het OCMW.

genomen, een "protocol van akkoord" tussen publieke autoriteiten geen wettelijke grondslag kan vormen voor een verwerking van gegevens in de zin van artikel 6, 1., c) of e), van de AVG¹¹⁶. In deze zin zou het bijgevolg terecht zijn dat het beschikkend gedeelte van het Ontwerp verwijst naar het normatieve kader dat van toepassing is op die andere overheidsdiensten (die in het Ontwerp moeten worden geïdentificeerd). Aldus **zou het beroepsgeheim waarin die wetgeving zou voorzien bijgevolg niet op de helling worden gezet door het Ontwerp** (wat een belangrijke garantie is voor de betrokkenen). Dit gezegd zijnde en daar het integriteitsonderzoek een nieuwigheid is ten aanzien van het positief recht, die wordt gedragen door het Ontwerp, zou er in het positief recht in principe nog geen wettelijke grondslag kunnen bestaan die een overheidsdienst toelaat gegevens aan een gemeente te verstrekken in het kader van een integriteitsonderzoek. Overeenkomstig de beginselen van voorzienbaarheid en wettigheid zoals bekrachtigd in artikel 22 van de Grondwet en artikel 8 van het EVRM moeten de essentiële elementen van een dergelijke verwerking van gegevens nader worden vastgesteld in dit Ontwerp ofwel in het Ontwerp en in het normatieve kader tot regeling van de opdrachten van de andere betrokken overheidsdienst.

98. Artikel 119ter, § 6, bepaalt dat de burgemeester een "**casusoverleg**"¹¹⁷ kan organiseren in overeenstemming met artikel 458ter van het Strafwetboek. De Autoriteit heeft aan de aanvrager gevraagd om nader te bepalen wat hij in het kader van het Ontwerp bedoelde met dergelijk casusoverleg. De aanvrager heeft het volgende geantwoord: "*Een overleg dat wordt georganiseerd overeenkomstig artikel 458ter van het Strafwetboek met o.a. de burgemeester en de Procureur des Konings, waarbij informatie kan worden gedeeld die relevant kan zijn in het kader van de bestrijding van ondermijnende criminaliteit.*" In dit verband luidt artikel 458ter van het Strafwetboek als volgt:

"§ 1. Er is geen misdrijf wanneer iemand die uit hoofde van zijn staat of beroep houder is van geheimen, deze meedeelt in het kader van een overleg dat wordt georganiseerd, hetzij bij of krachtens een wet, decreet of ordonnantie, hetzij bij een met redenen omklede toestemming van de procureur des Konings.

Dit overleg kan uitsluitend worden georganiseerd, hetzij met het oog op de bescherming van de fysieke en psychische integriteit van de persoon of van derden, hetzij ter voorkoming van de misdrijven bedoeld in Titel I ter van Boek II of van de misdrijven gepleegd in het raam van een criminele organisatie, zoals bepaald in artikel 324bis.

¹¹⁶ De verplichting om een protocol te sluiten is een *aanvullende* verplichting van het Belgisch recht die voortvloeit uit artikel 20 van de WVG en verbonden is met het beginsel van verantwoordingsplicht (*accountability*), zie aanbeveling nr. 02/2020 van de Autoriteit van 31 januari 2020, "De draagwijdte van de verplichting om een protocol te sluiten om de mededelingen van persoonsgegevens door de federale publieke sector te formaliseren", pp. 9-10, te vinden op <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/aanbeveling-nr.-02-2020.pdf>.

¹¹⁷ Als zodanig is deze hypothese niet opgenomen het ontwerp van artikel 119quater, § 1, lid 1, van de NGW (artikel 36 van het Ontwerp).

De in het eerste lid bedoelde wet, decreet of ordonnantie, of de met redenen omklede toestemming van de procureur des Konings bepalen ten minste wie aan het overleg kan deelnemen, met welke finaliteit en volgens welke modaliteiten het overleg zal plaatsvinden.

§ 2. De deelnemers zijn tot geheimhouding verplicht wat betreft de tijdens het overleg meegedeelde geheimen. Eenieder die dit geheim schendt, wordt gestraft met de straffen bepaald in artikel 458.

De geheimen die tijdens dit overleg worden meegedeeld, kunnen slechts aanleiding geven tot de strafrechtelijke vervolging van de misdrijven waarvoor het overleg werd georganiseerd" (de Autoriteit onderstreept).

99. In het huidige geval **begrijpt de Autoriteit dat dit Ontwerp wordt geacht een wet te zijn die het casusoverleg organiseert.** Overeenkomstig artikel 458ter van het Strafwetboek moet het bijgevolg bepalen "*ten minste wie aan het overleg kan deelnemen, met welke finaliteit en volgens welke modaliteiten het overleg zal plaatsvinden*". Het Ontwerp moet dienovereenkomstig worden aangepast, met dien verstande dat de finaliteit van het casusoverleg reeds voortvloeit uit het Ontwerp.
100. **Het ontwerp van artikel 119quater, § 1, lid 1, 1°, van de NGW** (artikel 36 van het Ontwerp) bepaalt dat het er in het kader van het integriteitsonderzoek inzonderheid om gaat **gegevens te verzamelen van** "*de personen bedoeld in artikel 119ter, § 5*", i.e. **de betrokkenen zelf** (de uitbater alsook de personen tot wie het integriteitsonderzoek kan worden uitgebreid).
101. Het Ontwerp voorziet echter niet in de directe verzameling van gegevens bij de personen die het voorwerp uitmaken van het integriteitsonderzoek, met de (impliciete) uitzondering wat betreft de gegevens die bij de uitbater worden verzameld in het kader van een procedure tot toekenning van een vergunning of, natuurlijk, in de volgende gevallen: indien de uitbater voornemens is zich vrijwillig te onderwerpen aan het integriteitsonderzoek bij uitvoering van artikel 119ter, § 14; indien hij wordt verhoord alvorens er jegens hem een beslissing wordt genomen in het kader van het ontwerp van artikel 119ter, § 13, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp); indien hij nieuwe elementen aanbrengt bij toepassing van het ontwerp van artikel 119ter, § 12, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp). Met andere woorden, **het Ontwerp moet een normatief kader vaststellen tot regeling van de directe verzameling van gegevens bij de betrokkenen met het oog op de uitvoering van het integriteitsonderzoek.**
102. Tot slot bepaalt **het ontwerp van artikel 119quater, § 1, lid 2, van de NGW** (artikel 36 van het Ontwerp) wat volgt: "*De mededeling, aanwending en verwerking van deze gegevens geschiedt overeenkomstig de wetgeving die op de betrokken dienst van toepassing is*" (i.e. de betrokken gegevensbron). **De Autoriteit verzoekt de aanvrager om de draagwijdte van deze bepaling nader vast te stellen.** Het Ontwerp zelf is immers ook van toepassing op de betrokken

gegevensstromen (zelfs op exclusieve wijze, indien het daarvan alle essentiële elementen vaststelt). Zoals gezegd¹¹⁸, moeten de essentiële elementen van de beoogde gegevensverwerkingen voortvloeien uit het Ontwerp en in voorkomend geval uit het normatieve kader dat van toepassing is op de betrokken derde overheidsdienst. Hoe dan ook echter **moet het Ontwerp duidelijk zijn wat betreft de vraag of het als enige tekst (wat toegestaan is), een verplichting inhoudt voor de betrokken diensten dan wel of het de bedoeling is dat deze verplichting ook blijkt uit de organieke wetgevingen die van toepassing zijn op de betrokken diensten; in dit laatste geval moeten deze wetgevingen nog dienovereenkomstig worden aangepast** (dit is niet noodzakelijk indien het Ontwerp volledig is wat betreft de essentiële elementen van de beoogde verwerkingen).

II.7. Verwerkingsverantwoordelijken

103. Wat betreft de aanwijzing van de verwerkingsverantwoordelijken herinnert de Autoriteit aan haar vaste praktijk om te adviseren dat een overheidsinstantie in beginsel verantwoordelijk is voor de verwerking van gegevens die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de taak van algemeen belang die krachtens de betrokken wetgeving aan haar of aan de haar toevertrouwde overheidsinstantie is opgedragen¹¹⁹. Hier is het de taak van het Ontwerp om de verwerkingsverantwoordelijken te identificeren, daar dit een essentieel element van de gegevensverwerking is.
104. In dit verband wijst artikel 17, lid 1, van het Ontwerp **de directeur van de DIOB** aan als verwerkingsverantwoordelijke in het kader van de ontwikkeling en het beheer van het CRIO. Van zijn kant bepaalt artikel 28 van het Ontwerp op ruimere wijze wat volgt: "*De directeur van de DIOB is de verwerkingsverantwoordelijke voor de verwerkingen van persoonsgegevens uitgevoerd door de DIOB.*"
105. De Autoriteit vestigt echter de aandacht van de aanvrager op een probleem van samenhang tussen deze aanwijzing en artikel 5, § 3, van het Ontwerp dat als volgt luidt:

¹¹⁸ Overweging nr. 120.

¹¹⁹ Zie met name: advies nr. 129/2022 van 1 juli 2022 *over de artikelen 2 en 7 tot en met 47 van een wetsontwerp inzake diverse bepalingen inzake Economie*, overwegingen nr. 42 e.v.; advies nr. 131/2022 van 1 juli 2022 *met betrekking tot een wetsontwerp tot oprichting van de Kunstwerkkommissie en ter verbetering van de sociale bescherming van de kunstwerkers*, overwegingen nr. 55 e.v.; advies nr. 112/2022 van 3 juni 2022 *tot wijziging van het Sociaal Strafwetboek met het oog op de invoering van het eDossier-platform*, overwegingen nr. 3-41 en 87-88; advies nr. 231/2021 van 3 december 2021 *met betrekking tot een voorontwerp van ordonnantie betreffende de interoperabiliteit van elektronische tolheffingssystemen voor het wegverkeer*, overwegingen nr. 35-37; advies nr. 37/2022 van 16 februari 2022 *"concernant un avant-projet de décret instituant la plateforme informatisée centralisée d'échange de données 'E-Paysage'" (nog niet beschikbaar in het Nederlands)*, overweging nr. 22; advies nr. 13/2022 van 21 januari 2022 *met betrekking tot een ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering betreffende de toekenning van premies voor de verbetering van het woonmilieu en een ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot wijziging van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 9 februari 2012 betreffende de toekenning van financiële steun voor energie*, overwegingen nr. 9-17; advies nr. 65/2019 van 27 februari 2019 *betreffende een ontwerp van samenwerkingsakkoord tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 23 mei 2013 tussen het Waals Gewest en de Franse Gemeenschap over het opstarten van een gemeenschappelijk initiatief om gegevens te delen en over het gemeenschappelijk beheer van dit initiatief*, overwegingen nr. 90-113.

"§3. De directeur en de adjunct-directeur zijn verantwoordelijk voor:

1° de organisatie en de werking van de DIOB;

2° het toezicht op de inzameling en de verwerking van de door de DIOB ingezamelde persoonsgegevens en informatie, onverminderd de bevoegdheden van de bij wet aangeduide autoriteiten;

3° het dagelijks bestuur van de DIOB;

4° het beheer en het gebruik van het beheerssysteem voor de adviesbehandelingen van de DIOB;

5° het naleven van de wettigheid en de regelmatigheid van de procedure van de adviezen die door de DIOB worden verstrekt" (de Autoriteit onderstreept).

106. Bij het lezen van artikel 5, § 3, van het Ontwerp blijkt dat veeleer **de directeur van de DIOB en de adjunct-directeur** de gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken zijn. De Autoriteit is van mening dat het beschikkend gedeelte van het Ontwerp (of zijn memorie van toelichting) **moet worden verduidelijkt wat betreft dit punt**, volgens de intenties van de aanvrager, door duidelijk te bepalen dat de adjunct-directeur onder het gezag van de directeur staat, door deze twee personen te identificeren als gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken of nog door de verantwoordelijkheden van deze personen op specifiekere wijze te beschrijven (desgevallend door de Koning daartoe te machtigen).
107. Artikel 17, lid 2, van het Ontwerp en het ontwerp van artikel 119ter, § 3, lid 3, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp) kennen aan de **burgemeester** terecht een verantwoordelijkheid als verwerkingsverantwoordelijke toe in het kader van het voeren van integriteitsonderzoeken.
108. De Autoriteit vestigt de aandacht van de aanvrager echter op het feit dat **het Ontwerp de verantwoordelijkheden aldus slechts ten dele toewijst** voor de gegevensverwerkingen waarin het voorziet. Aldus **zullen alle overheidsinstanties waarvan de bevraging** (als gegevensbronnen) **is gepland in het kader van het Ontwerp¹²⁰ ook verantwoordelijk zijn voor de verwerkingen van gegevens die bestaan in het verstrekken van gegevens aan de gemeente en/of aan de DIOB (ieder voor wat haar aanbelangt)¹²¹**. Deze vaststelling is des te belangrijker daar deze instanties, overeenkomstig de beginselen van finaliteit en minimale gegevensverwerking, aan de gemeente en de DIOB alleen de persoonsgegevens zullen mogen verstrekken die noodzakelijk zijn voor het integriteitsonderzoek¹²². Ze zullen ook bij machte moeten zijn de conformiteit van deze mededelingen van gegevens te rechtvaardigen overeenkomstig het

¹²⁰ De Autoriteit spreekt zich hier enkel uit met betrekking tot de overheidsinstanties die onder haar bevoegdheid vallen.

¹²¹ Naast de referenties zoals genoemd in voetnoot nr. 119, zie advies nr. 184/021 van de Autoriteit van 4 oktober 2021 *met betrekking tot een voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging*, overwegingen nr. 36-38 en 59-62.

¹²² Zie overwegingen nr. 60, 70 en 87-88.

beginsel van verantwoordingsplicht (*accountability*) dat wordt bekrachtigd in de artikelen 5, 2., en 24 van de AVG¹²³.

109. In dit kader bepaalt artikel 21, § 1, lid 3, van het Ontwerp wat volgt: *"De vermelde diensten verstrekken desgevraagd alle gegevens die noodzakelijk zijn voor de DIOB voor het opstellen van het advies, behoudens indien een zwaarwegend algemeen belang de verstrekking in de weg staat of indien de persoonlijke levenssfeer van de natuurlijke persoon of rechtspersoon die het voorwerp uitmaakt van de aanvraag onevenredig zou worden geschaad"* (de Autoriteit onderstreept). Op ruimere wijze zijn deze diensten niet alleen gehouden het evenredigheidsbeginsel in acht te nemen in het kader van het recht *op privacy*: **ze zijn er ook verantwoordelijk voor** (als verwerkingsverantwoordelijke) **dat de mededeling van gegevens aan de DIOB voldoet aan de bepalingen van de AVG**. Dit moet duidelijk naar voren komen uit het beschikkend gedeelte van het Ontwerp. De Autoriteit vestigt de aandacht van de aanvrager op de beschouwingen die al werden ontwikkeld met betrekking tot het onderscheid tussen het recht op privacy en het recht op bescherming van de gegevens¹²⁴.
110. De bovenstaande opmerkingen zijn **des te belangrijker wat betreft de mededeling van de gegevens rechtstreeks aan de gemeente**, in het kader van het integriteitsonderzoek. In deze hypothese bestaat er immers **geen enkele filter tussen de gemeente en de bron van de gegevens** die worden verstrekt, wat het risico groter maakt dat gegevens die niet relevant zijn aan de gemeente worden verstrekt. Dit risico neemt af wanneer het advies van de DIOB wordt gevraagd. Het is immers deze laatste die de gegevens verzamelt bij de andere overheidsinstanties, ze analyseert en vervolgens een gemotiveerd advies bezorgt aan de gemeente¹²⁵.

II.8. Bewaartermijn van de verwerkte gegevens

II.8.1. Verwerking van de gegevens door de DIOB

¹²³ Dit geldt voor de autoriteiten die onderworpen zijn aan de toepassing van de AVG, i.e. die geen bevoegde autoriteiten zijn zoals bedoeld door Titel 2 van de WVG. We herinneren eraan dat artikel 28, 3° en 4°, van de WVG ook de beginselen van minimale gegevensverwerking en kwaliteit van de verwerkte persoonsgegevens bekrachtigt.

¹²⁴ "De Autoriteit herinnert eraan dat het recht van een persoon op bescherming van zijn persoonsgegevens een grondrecht is dat in artikel 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie autonoom wordt erkend ten opzichte van het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Het recht op gegevensbescherming is niet alleen gekoppeld aan het recht op privacy: breder dan dit zijn het de rechten en vrijheden van natuurlijke personen die het wil garanderen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens⁵⁻⁷. Met andere woorden, een verwijzing naar de eerbiediging van dit recht in het kader van een strafrechtelijke procedure is minstens even relevant als een verwijzing naar het recht op privacy in artikel 1 van het voorgestelde Wetboek van strafprocesrecht. Naast het feit dat gegevensbescherming verder gaat dan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, zal de verwerking van persoonsgegevens (zowel voor het verzamelen van gegevens als voor het gebruik ervan) inderdaad systematisch worden gebruikt in het kader van strafrechtelijke procedures, alsook meer in het algemeen bij de uitoefening van vele taken in het algemeen belang (of bij de uitoefening van het openbaar gezag) door de bevoegde overheidsinstanties", Advies nr. 77/2020 van 24 augustus 2020 over een wetsvoorstel houdende het Wetboek van Strafrecht, overweging nr. 42, referentie weggelaten.

¹²⁵ Voor de inhoud van dit advies, zie overwegingen nr. 76-78.

111. Om te beginnen merkt de Autoriteit op dat het Ontwerp verschillende bepalingen bevat tot vaststelling van de bewaartermijn van de gegevens **door de DIOB**; het begrip en de toepassing van die bepalingen zijn echter ingewikkeld en onzeker. **Globaal beveelt de Autoriteit de aanvrager aan om het beschikkend gedeelte van zijn Ontwerp te herformuleren wat betreft de bewaartermijn van de verwerkte gegevens teneinde de voorzienbaarheid en de rechtszekerheid ervan te garanderen, waarbij de volgende beschouwingen voor ogen worden gehouden**¹²⁶.
112. Ten eerste moet het Ontwerp toelaten duidelijk te bepalen gedurende hoeveel tijd en voor welke finaliteiten alle (categorieën van) gegevens mogen worden verwerkt door de DIOB die verschillende finaliteiten nastreeft, i.e. enerzijds haar adviesopdracht (in het kader van concrete dossiers) en anderzijds haar analyseopdracht (die ruimer is).
113. Wat betreft dit punt wordt de analyseopdracht van de DIOB uitgevoerd op basis van het CRIO (waarin de beslissingen van de gemeenten gedurende 5 jaar worden bewaard), objectieve wetenschappelijke gegevens¹²⁷ en, in wezen, de persoonsgegevens die worden verzameld in het kader van haar adviesopdracht. De onderlinge samenhang van de artikelen 26 en 27 van het Ontwerp en van de concepten "*dossier inzake adviesbehandeling*" en "*dossier inzake de risicoanalyse*" laat echter niet altijd toe de toepassing ervan in de praktijk duidelijk te identificeren¹²⁸, daar er toch een opeenvolging van de verwerkingen in de praktijk moet bestaan: de risicoanalyse is *a priori* niet continu en onmiddellijk en moet betrekking hebben op een geheel van gegevens die eerder werden verzameld (of nog moeten worden verzameld). Met andere woorden, artikel 27 van het Ontwerp zou **een tijdsinterval moeten vaststellen** (in functie van, bijvoorbeeld, het ogenblik waarop de risicoanalyse wordt opgestart) **waarin de persoonsgegevens die worden verwerkt in het kader van de adviesopdracht opnieuw kunnen worden gebruikt voor analysedoeleinden**¹²⁹.

¹²⁶ De Autoriteit heeft aan de aanvrager laten weten dat ze het moeilijk vindt om de toepasselijke bewaartermijnen van de gegevens te begrijpen, inzonderheid de samenhang tussen de termijnen van 5 jaar en 15 jaar. De Autoriteit verwees als voorbeeld naar de gemeentelijke bestanden van integriteitsonderzoeken die gedurende 5 jaar worden bewaard, terwijl het ontwerp van artikel 119quater, § 4, van de NGW een bewaartermijn voor de gegevens van 15 jaar vaststelt. De Autoriteit heeft aan de aanvrager ook gevraagd om een simulatie te geven van een concreet voorbeeld voor een persoon die het voorwerp van een integriteitsonderzoek was in het kader waarvan een advies werd gevraagd aan (en gegeven door) de DIOB. De aanvrager heeft het volgende geantwoord: "*De twee verschillende verwerkingsdoeleinden waarvan sprake (art. 119quater: gegevens verwerkt in het kader van het integriteitsonderzoek; art. 119quinquies: het gemeentelijk bestand van integriteitsonderzoeken met daarin de natuurlijke personen of rechtspersonen die het voorwerp uitmaken of hebben uitgemaakt van een integriteitsonderzoek) kunnen niet met elkaar worden vergeleken. Het verschil in bewaartijd is te wijten aan de doelstelling van de verwerking.*"

¹²⁷ De Autoriteit gaat uit van het principe dat er in dit opzicht geen sprake is van persoonsgegevens. Zie de memorie van toelichting van het Ontwerp, p. 15.

¹²⁸ De betrokken bepalingen lijken identiek te zijn (de Autoriteit merkt echter op dat het laatste lid van artikel 27 van het Ontwerp logischerwijze zou moeten worden aangepast overeenkomstig de intentie zoals geformuleerd in de memorie van toelichting) (p. 32). Aldus **moet de archivering worden georganiseerd nadat de risicoanalyse is toegestuurd aan de bevoegde minister**.

¹²⁹ De Autoriteit heeft aan de aanvrager gevraagd of de DIOB, om risicoanalyses te maken, alle persoonsgegevens mag verwerken die ze moet verwerken in het kader van de opdrachten waarmee ze krachtens het Ontwerp is belast. De aanvrager heeft het volgende geantwoord: "*Zie artikel 25, § 2 (de categorieën van persoonsgegevens die worden verwerkt door de DIOB bij het opstellen van de risicoanalyse).*"

114. Ten tweede is de Autoriteit van mening dat de noodzaak om kennis te nemen van de dossiers, voor de relevante ambtenaren van de DIOB, moet worden **beperkt tot de finaliteiten van het Ontwerp** (er mag niet op abstracte wijze worden verwezen naar de "noodzaak om kennis te nemen", daar deze noodzaak steeds verbonden moet zijn met de uitvoering van het Ontwerp).
115. Ten derde en rekening gehouden met de aanzienlijke inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen¹³⁰, **is de Autoriteit voorstander van de benadering die in het Ontwerp wordt gevolgd en bestaat in een snelle vernietiging van de verwerkte gegevens na afloop van het onderzoek.** In het kader echter van een Ontwerp zoals dat waarop het huidige advies betrekking heeft, vestigt de Autoriteit de aandacht van de aanvrager op het feit dat een dergelijke benadering geen bedreiging mag vormen voor de uitoefening van zijn rechten door de betrokkene. Met andere woorden, het Ontwerp **moet voorzien in de informatie aan de betrokkenen voorafgaand aan het wissen van de gegevens**, zodat zij, zo ze dat wensen, hun rechten op doeltreffende wijze kunnen uitoefenen¹³¹. Het gaat om een passende bijkomende garantie in het kader van dit Ontwerp.
116. Ten vierde **lijkt artikel 25, § 4, lid 2, van het Ontwerp echter (ook) de bewaartermijn te bepalen van de gegevens die de DIOB verwerkt** in het kader van haar analyseopdracht en haar adviesopdracht, **zij het op een andere wijze dan de bovenvermelde bepalingen.** Bovendien vormt de plaats van dit lid een probleem, daar het zou kunnen worden gelezen als betrekking hebbend op de bewaartermijn van de logbestanden – wat zeker niet het geval is^{132, 133}). Rekening gehouden met de bovenstaande ontwikkelingen is de Autoriteit van mening dat **dit lid moet worden geschrapt. Zo de aanvrager echter meent dat gegevens moeten worden verwerkt gedurende een langere bewaartermijn dan de bewaartermijn van de "dossiers", dan moet het Ontwerp nader bepalen welke (categorieën van) gegevens worden bewaard en voor welk(e) doel(en).** Met andere woorden, inzonderheid, moet het Ontwerp worden verduidelijkt indien de gebruikte begrippen van "dossiers" geen betrekking zouden hebben op alle persoonsgegevens die worden verwerkt. De Autoriteit **zou haar analyse wat betreft dit punt aanhouden** (inzake het behoud van een bewaartermijn van de gegevens gedurende 15 jaar).

¹³⁰ Zie overweging nr. 15.

¹³¹ Met dien verstande dat, in dit geval, een langere bewaring van de gegevens noodzakelijk zal zijn als gevolg van de uitvoering van de AVG zelf, wanneer de betrokkene zijn rechten concreet uitoefent. Een dergelijke verwerking van gegevens, die is gebaseerd op de AVG zelf, moet als zodanig echter niet worden opgenomen in het huidige Ontwerp. Dit laatste moet aan de betrokkene enkel de garantie bieden van een doeltreffend middel om zijn rechten uit te oefenen bij de gemeente en de DIOB.

¹³² De bewaartermijn van de logbestanden wordt immers bepaald in een later lid van de bepaling.

¹³³ In verband hiermee bepaalt de memorie van toelichting wat volgt (p. 31): " Voor de persoonsgegevens die in dit kader worden verwerkt, wordt een bewaartermijn van vijftien jaar bepaald, dit naar aanleiding van het advies van het Controleorgaan op de politionele informatie (nr. DA190013, randnummer 18). Het Controleorgaan benadrukte dat er van kan worden uitgegaan dat de meeste informatie die vanuit de politie zal doervloeien naar de DIOB of de (diensten van de) burgemeester vanuit de Algemene Nationale Gegevensbank (waarvoor een bewaartermijn van dertig jaar geldt) of vanuit de basisgegevensbanken zal komen (waarvoor een bewaartermijn geldt van vijftien jaar). Het Controleorgaan bepaalde dat een bewaartermijn van dertig jaar, minstens vijftien jaar voor deze gegevens aangewezen is."

117. Ten vijfde bepaalt artikel 16 van het Ontwerp dat de gegevens die worden bewaard in het **CRIO**, "*maximaal vijf jaar [kunnen] worden opgeslagen*". Hoewel dit niet wordt bepaald in het beschikkend gedeelte van het Ontwerp, beschouwt de Autoriteit dat **deze termijn begint te lopen vanaf het ogenblik waarop de gegevens worden ingevoerd in het CRIO**. Dit zou kunnen worden verduidelijkt in het beschikkend gedeelte van het Ontwerp.
118. Ten zesde, tot slot, **moet het Ontwerp nog bepalen wat er moet gebeuren met de persoonsgegevens die de DIOB ontvangt in het kader van een adviesaanvraag waaraan ze heeft geweigerd gevolg te geven**. Niet alle adviesaanvragen zijn immers automatisch ontvankelijk¹³⁴.

II.8.2. Verwerking van de gegevens door de gemeente

119. Het ontwerp van artikel 119quinquies van de NGW (artikel 37 van het Ontwerp) voorziet in de oprichting van het GBIO, "*bedoeld om het beheer van de integriteitsonderzoeken te verzekeren*". Het ontwerp van artikel 119quinquies van de NGW (artikel 37 van het Ontwerp), § 2, lid 3, bepaalt dat de gegevens van de GBIO's worden bewaard gedurende 5 jaar te rekenen vanaf de datum waarop het integriteitsonderzoek werd afgesloten; eens deze termijn is verstreken, worden ze "*hetzij vernietigd, hetzij geanonimiseerd*". De gegevens waarop de beslissing van de gemeente is gebaseerd, worden onmiddellijk vernietigd "*nadat alle beroepsmiddelen zijn uitgeput of de gerechtelijke beslissing in kracht van gewijsde is gegaan*". Het ontwerp van artikel 119quinquies van de NGW (artikel 37 van het Ontwerp), § 2, lid 5, bepaalt: "*Indien het integriteitsonderzoek niet leidde tot een weigering, opheffing of schorsing van de vestigings- of uitbatingsvergunning of sluiting van de inrichting, worden de gegevens als bedoeld in de bepaling onder het eerste lid, 3°, onmiddellijk gewist*."
120. Het ontwerp van artikel 119quater, § 4, lid 3, van de NGW (artikel 36 van het Ontwerp) betreffende het door de gemeente gevoerde integriteitsonderzoek, bepaalt echter wat volgt: "*De persoonsgegevens die in dit kader worden verwerkt, worden bewaard voor een termijn van vijftien jaar*."
121. Om te beginnen merkt de Autoriteit op dat het ontwerp van artikel 119quinquies van de NGW (artikel 37 van het Ontwerp), § 2, lid 3, **niet de finaliteit bepaalt waarvoor de verwerkte gegevens zouden kunnen worden geanonimiseerd**¹³⁵. Het voldoet bijgevolg niet aan de beginselen van voorzienbaarheid en wettigheid: de anonimisering van persoonsgegevens is een verwerking van gegevens waarvan de essentiële elementen, in casu, moeten worden bepaald in het Ontwerp. **De**

¹³⁴ Zie artikel 20 van het Ontwerp.

¹³⁵ Over de anonimisering, zie overwegingen nr. 82-86.

aanvrager kan deze mogelijkheid van anonimisering van de gegevens ofwel weglaten ofwel de finaliteit ervan bepalen en er een kader voor vaststellen (de Autoriteit neemt echter nog geen standpunt in met betrekking tot dit laatste punt)¹³⁶.

122. Vervolgens, *mutatis mutandis*, zijn de opmerkingen die de Autoriteit hierboven heeft geformuleerd met betrekking tot de bewaring van de gegevens door de DIOB ook geldig voor de bewaring van de gegevens door de gemeente: de Autoriteit blijft voorstander van een snel wissen van de gegevens voor zover de betrokkene de kans krijgt zijn rechten eerst uit te oefenen zo hij of zij dat wenst¹³⁷; het Ontwerp moet worden aangepast wat betreft de bewaartermijn van de gegevens van 15 jaar¹³⁸.

II.9. Technische en organisatorische maatregelen

123. Het Ontwerp bevat meerdere soortgelijke bepalingen betreffende de technische en organisatorische maatregelen die de verwerkingsverantwoordelijken moeten treffen: artikel 18, § 1, van het Ontwerp heeft op algemene wijze betrekking op de verwerking van persoonsgegevens door de DIOB en de gemeente, artikel 25, § 4, van het Ontwerp heeft betrekking op de DIOB en het ontwerp van artikel 119quater, § 4, van de NGW (artikel 36 van het Ontwerp) heeft betrekking op de verwerking van persoonsgegevens door de gemeente in het kader van haar integriteitsonderzoek. Deze **soortgelijke bepalingen** roepen de volgende opmerkingen op.
124. Daar, ten eerste, de gegevensverwerkingen zoals bedoeld in het kader van het Ontwerp in sommige hypothesen de toepassing van artikel 23 van de AVG mogelijk kunnen maken en het Ontwerp niet de bedoeling heeft af te wijken van de WVG, **moet het beschikkend gedeelte van het Ontwerp bepalen dat de aanbevolen technische en organisatorische maatregelen geen afbreuk doen aan de technische en organisatorische maatregelen die moeten worden getroffen bij uitvoering van de AVG en de WVG.**
125. Ten tweede, enerzijds, moeten de DIOB en de gemeente niet alleen een lijst van de "*categorieën van personen*" die worden aangewezen om de gegevens te verwerken in het kader van het Ontwerp ter beschikking houden van de Autoriteit, maar ook een **lijst van de personen die in concreto worden aangewezen om de gegevens te verwerken.**

¹³⁶ Het voorstel dat eerder voor advies werd overgelegd aan de Autoriteit, leek dan weer betrekking te hebben op de studie van criminaliteitsfenomenen (een studie die veeleer en *a priori* eerst relevant zou lijken voor de DIOB zelf).

¹³⁷ Zie overweging nr. 115.

¹³⁸ Zie overweging nr. 116.

126. Anderzijds, in dezelfde zin, mogen **de logbestanden** zich niet beperken tot de identificatie van de "categorieën van personen" die de gegevens hebben "geconsulteerd". **Ze moeten de identificatie mogelijk maken van de personen/gebruikers (die zijn geïdentificeerd)** die *in concreto* niet alleen de gegevens hebben geconsulteerd maar ook **eender welke bewerking hebben verricht** met de gegevens (wijzigen enz.)¹³⁹. Nog steeds in dezelfde zin mogen ze zich evenmin beperken tot de identificatie van de "categorieën van ontvangers" van de gegevens maar wel van **de concrete ontvangers/gebruikers van de gegevens (die zijn geïdentificeerd)**. Het behoud van logbestanden van dit type is een basismaatregel onder de maatregelen die moeten worden getroffen ter uitvoering van, meer bepaald, de artikelen 5, 1., f) en 32 van de AVG (veiligheid van de verwerking), en 5, 2., en 24 van de AVG (beginsel van verantwoordingsplicht/*accountability*). Bij gebrek aan dergelijke technische maatregelen is het materieel gezien bijzonder ingewikkeld (of zelfs, in voorkomend geval, onmogelijk) om de verwerkingen te traceren die zijn verricht met de verwerkte gegevens en, bijgevolg, de toepassing van de regels inzake gegevensbescherming te verzekeren.
127. Terloops benadrukt de Autoriteit dat, in de huidige staat van het Ontwerp, **de enige ontvangers van de gegevens die worden verwerkt**¹⁴⁰ door de gemeente in het kader van de DIOB de medewerkers van de DIOB zelf zijn, wanneer een adviesaanvraag wordt ingediend door de gemeente, en de andere overheidsinstanties waar de gemeente gegevens verzamelt in het kader van het integriteitsonderzoek. Wat betreft de DIOB zijn de eventuele ontvangers van gegevens de gemeente alsook de instellingen waar zij gegevens verzamelt. Daarbij dient te worden verstaan dat de bevraging van de andere overheidsinstanties stelselmatig leidt tot het verstrekken, door de DIOB en de gemeente, van een minimum aan persoonsgegevens (samengevat de identiteit van de personen op wie het integriteitsonderzoek betrekking heeft).
128. De Autoriteit is van mening dat **de artikelen 18, § 1 en 25, § 4, van het Ontwerp en het ontwerp van artikel 119quater, § 4, van de NGW (artikel 36 van het Ontwerp) in deze zin moeten worden aangepast.**
129. Ten derde bepaalt artikel 25, § 4, van het Ontwerp dat de technische en organisatorische maatregelen waarop het betrekking heeft, van toepassing zijn "*om te verzekeren dat de toegang tot de gegevens en de verwerkingsmogelijkheden worden beperkt tot wat de personen nodig hebben voor de uitoefening van hun functie of voor de noden van hun dienst*" (de Autoriteit onderstreept). **De Autoriteit is van mening dat deze bepaling op zodanige wijze moet worden geherformuleerd dat de verwerkingsmogelijkheden worden beperkt tot wat "noodzakelijk**

¹³⁹ Bijvoorbeeld: terwijl artikel 18, § 1, 6°, van het Ontwerp de journalisatie beoogt van "*ten minste voor de volgende handelingen: verzameling, wijziging, raadpleging, communicatie, inclusief overdrachten, koppeling en verwijdering*", heeft § 2, 2°, enkel betrekking op de consultatie en 4°, *a priori* (wanneer het gaat over de "ontvangers") op de mededeling van de gegevens.

¹⁴⁰ Zie eerder, kritiek met betrekking tot overweging nr. 27 van advies nr. 2 van de Autoriteit.

is voor de tenuitvoerlegging van het Ontwerp". Het Ontwerp stelt immers zijn finaliteiten vast en de gegevensverwerkingen waarop het betrekking heeft, zijn beperkt tot deze finaliteiten.

130. **Tot slot bepaalt het ontwerp van artikel 119ter, § 15, van de NGW** wat volgt: "*Twee of meer gemeenten kunnen ter uitoefening van hun bevoegdheden in dit artikel een samenwerkingsovereenkomst sluiten. De gemeenten kunnen beslissen over de onderlinge verdeling van de verschillende relevante kosten*" (de Autoriteit onderstreept). **De Autoriteit benadrukt dat een dergelijke samenwerkingsovereenkomst geen enkele impact zou kunnen hebben op de toepassing van de beginselen inzake gegevensbescherming** die in het Ontwerp worden bekrachtigd en dat, in dit geval, de **noodzakelijke technische en organisatorische maatregelen daartoe zullen moeten worden getroffen**, in het kader van dit type samenwerking.

II.10. Beperkingen van de rechten van de betrokkenen

131. Sommige bepalingen van het Ontwerp bekrachtigen op soortgelijke wijze beperkingen van de rechten van de betrokkenen. Dit is het geval voor artikel 29 van het Ontwerp, dat de rechten van de betrokkenen beperkt ten aanzien van de DIOB, en voor het ontwerp van artikel 119sexies van de NGW (artikel 38 van het Ontwerp) met betrekking tot de beperkingen van de rechten van de betrokkenen ten aanzien van de gemeente. In de eerste plaats **verheugt de Autoriteit zich erover dat het systeem van indirecte toegang (via de Autoriteit), waarin het initiële ontwerp voorzag, wordt opgegeven.**
132. Vervolgens stelt de Autoriteit vast dat het **niet noodzakelijk is om in deze bepalingen vast te stellen dat** de betrokken "*gegevens*" "*onderhevig kunnen zijn aan beperkingen zoals bedoeld in artikel 23 van Verordening (EU) nr. 679/2016 en de artikelen 37, 38 en 39 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens*". Bovendien zijn het in dit geval de rechten van de betrokkenen (en de verplichtingen van de verwerkingsverantwoordelijke) die onderhevig zijn aan beperkingen (en dus niet de betrokken "*gegevens*"). Voor het overige zijn de bepalingen van de WVG van toepassing op de bevoegde autoriteiten in de zin van de WVG (gerechtelijke overheden, douane en accijnzen, CFI enzovoort).
133. In casu moet het Ontwerp, zoals het dat ook doet, de eventuele beperkingen van de rechten van de betrokkenen ten aanzien van de gemeente en de DIOB regelen. Daartoe **moet uit de ontwerpbeoordelingen duidelijk blijken welke rechten van de betrokkenen worden beperkt, met welk doel, tot op welk ogenblik en, desgevallend, welke bijzondere maatregelen daarvoor worden getroffen** (tussenkomen van de DPO enzovoort).

134. Ten eerste echter wordt in de respectieve paragraaf 1 van artikel 29 van het Ontwerp en van het ontwerp van artikel 119sexies van de NGW (artikel 38 van het Ontwerp) niet nader bepaald welke rechten van de betrokkenen worden beperkt door het Ontwerp; de rechten van inzage en wissen worden telkens nader bepaald in paragraaf 2¹⁴¹. In overeenstemming met de beginselen van voorzienbaarheid en wettigheid **moeten deze bepalingen de concrete rechten (toegang, wissen enz.) van de betrokkene identificeren die door het Ontwerp worden beperkt**. Met andere woorden, **alleen de voornoemde respectieve paragraaf 2 is effectief** ter zake (de respectieve paragraaf 1 heeft niet expliciet betrekking op welk recht ook van de betrokkenen). Volgens de rechtsregeling betreffende deze beperkingen kunnen er daartoe een of meerdere bepalingen worden opgenomen in het Ontwerp¹⁴².
135. Zo wordt het recht op informatie van de uitbater niet beperkt, daar hij krachtens het Ontwerp kennis moet krijgen van de start van een integriteitsonderzoek¹⁴³. Een van de principes van het Ontwerp houdt in dat het integriteitsonderzoek op transparante wijze moet worden gevoerd¹⁴⁴. Bijgevolg zou geen enkele reden rechtvaardigen dat de uitbater niet tegelijk wordt geïnformeerd krachtens de artikelen 13 en 14 van de AVG op het ogenblik waarop hij kennis krijgt van de start van het integriteitsonderzoek.
136. Ten tweede moeten de ontwerpbepalingen duidelijk identificeren welke **de finaliteiten van de beperking** van de rechten van de betrokkenen zijn. Met betrekking tot de DIOB stelt de memorie van toelichting dat het doel erin bestaat te voorkomen dat de betrokkene het resultaat van het integriteitsonderzoek kan beïnvloeden¹⁴⁵. Hetzelfde geldt in wezen met betrekking tot de gemeente¹⁴⁶. Bijgevolg kan, in dit verband, de respectieve paragraaf 1 van artikel 29 van het Ontwerp en van het ontwerp van artikel 119sexies van de NGW (artikel 38 van het Ontwerp) niet op algemene wijze betrekking hebben op "*de schade aan de goede uitvoering van de opdrachten van algemeen belang of het goede verloop van het integriteitsonderzoek*" (de Autoriteit onderstreept). **De paragrafen moeten worden aangepast opdat ze enkel betrekking zouden hebben op het goede verloop**

¹⁴¹ In tegenstelling met wat wordt bepaald in de memorie van toelichting (p. 52), heeft het ontwerp van artikel 119sexies van de NGW (artikel 38 van het Ontwerp) geen betrekking op een beperking van het recht op rechtzetting van de gegevens.

¹⁴² Het heeft geen zin om voor elk betrokken recht een identieke bepaling op afzonderlijke wijze te herhalen. Het gebruik van meerdere verschillende bepalingen is relevant wanneer de rechtsregelingen betreffende de betrokken beperkingen verschillend zijn.

¹⁴³ Ontwerp van artikel 119ter, § 4, lid 1, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp).

¹⁴⁴ Ontwerp van artikel 119ter, § 2, lid 2, 3°, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp).

¹⁴⁵ "*De beperking is bedoeld om te voorkomen dat de persoon die het voorwerp uitmaakt van een integriteitsonderzoek informatie wenst te verkrijgen in het kader van een lopend integriteitsonderzoek (of gerechtelijk- of opsporingsonderzoek) om de uitkomst van dat onderzoek te kunnen beïnvloeden*" (p. 34) (de Autoriteit onderstreept).

¹⁴⁶ "*Om te vermijden dat betrokkenen via het recht op inzage, rectificatie, wissen van gegevens en beperking van verwerking toegang hebben tot hun gegevens, en daarmee lopende procedures kunnen hinderen of gegevens kunnen gebruiken voor andere malafide doeleinden en daarmee een correcte en doeltreffende uitvoering van de opdrachten van algemeen belang van de gemeente bemoeilijken, worden in dit artikel, naar analogie met artikel 29 voor de DIOB, bepalingen opgenomen die de rechten van personen die het voorwerp zijn van een integriteitsonderzoek beperken, maar slechts voor die gevallen waarbij dit noodzakelijk is*" (p. 52) (de Autoriteit onderstreept).

van het integriteitsonderzoek, met dien verstande dat het de taak van de verwerkingsverantwoordelijke zal zijn om te bepalen hoe, *in concreto*, de toekenning van zijn rechten aan de betrokkene schade kan berokkenen aan het integriteitsonderzoek.

137. De respectieve paragraaf 1 van artikel 29 van het Ontwerp en van het ontwerp van artikel 119sexies van de NGW (artikel 38 van het Ontwerp) heeft bovendien betrekking op "*het goede verloop [...] van het opsporings- of gerechtelijk onderzoek*". Met betrekking tot dit doel van beperking van de rechten van de betrokkenen kunnen de volgende twee opmerkingen worden gemaakt:

- Enerzijds voorziet het Ontwerp inderdaad in bepaalde garanties wat betreft de informatie van gerechtelijke aard die in verband zou moeten worden gebracht met de regeling van beperking van de rechten van de betrokkenen (een uitgebreidere beperking dan wat nodig zou zijn voor de gerechtelijke autoriteiten, zou niet gerechtvaardigd zijn)¹⁴⁷;
- Anderzijds zijn de beperkingen uiterlijk van toepassing totdat het integriteitsonderzoek wordt afgesloten of totdat een definitieve beslissing wordt genomen ten aanzien van de uitbater¹⁴⁸ (in principe duurt het integriteitsonderzoek 50 werkdagen, of twee en een halve maand, maar het kan worden verlengd tot 80 werkdagen of vier maanden). In de praktijk moet de verwerkingsverantwoordelijke dus kunnen aantonen om welke reden, *in concreto*, een opschorting van de rechten van de betrokkene gedurende enkele maanden noodzakelijk is voor het opsporings- of gerechtelijk onderzoek.

138. Ten derde, met betrekking tot de **periode waarin de rechten van de betrokkenen worden beperkt**, bepaalt de respectieve paragraaf 1 van artikel 29 van het Ontwerp en van het ontwerp van artikel 119sexies van de NGW (artikel 38 van het Ontwerp) wat volgt:

"voor zover en voor zolang de goede uitvoering van de opdrachten van algemeen belang of het goede verloop van het integriteits-, opsporings- of gerechtelijk onderzoek zou worden geschaad, gedurende de periode waarin de persoon het voorwerp uitmaakt van een integriteitsonderzoek uitgevoerd door de gemeente in toepassing van artikel 119ter alsook gedurende de periode waarin de gegevens worden verwerkt om een beslissing te kunnen nemen als bedoeld in artikel 119ter, § 8 en 9 en uiterlijk tot op het moment van een definitieve beslissing ten aanzien van de persoon inzake de vestigings- of uitbatingsvergunning of de inrichting" (de Autoriteit onderstreept).

¹⁴⁷ Zie 21, § 2, van het Ontwerp.

¹⁴⁸ Zie overwegingen nr. 138-139.

139. **De Autoriteit is van mening dat de respectieve paragraaf 1 van artikel 29 van het Ontwerp en van het ontwerp van artikel 119sexies van de NGW (artikel 38 van het Ontwerp) uitdrukkelijk moet verwijzen naar de definitieve beslissing van de gemeente.** De memorie van toelichting is dubbelzinnig met betrekking tot dit punt¹⁴⁹. Het recht van inzage maakt het voor de betrokkene mogelijk om te controleren dat de jegens hem verwerkte gegevens werden verwerkt overeenkomstig de regels inzake gegevensbescherming, wat een impact kan hebben op de wettigheid van de bestuurlijke beslissing die de gemeente neemt, inzonderheid volgens de in het bestuursrecht toepasselijke regels. De Autoriteit ziet geen enkele reden waarom de rechten van de betrokkene steeds zouden moeten worden opgeschort wanneer de betrokkene gebruik maakt van de beschikbare verhaalmiddelen tegen de beslissing van de gemeente.
140. Ten vierde bepaalt de respectieve paragraaf 2 van artikel 29 van het Ontwerp en van het ontwerp van artikel 119sexies van de NGW (artikel 38 van het Ontwerp) wat volgt: "*Het recht op inzage en gegevenswissing wordt beperkt in zoverre bijzondere wetten een beperking van deze rechten voorschrijven.*" **De respectieve paragraaf 4 van voornoemde artikelen** heeft dezelfde finaliteit met betrekking tot de informatie die de DPO mag verstrekken. Desgevallend is het nuttig om in de memorie van toelichting te illustreren wat **de interactie is tussen het Ontwerp en deze bijzondere wetten**, teneinde een coherente en volledige uitvoering van het Ontwerp door de betrokken actoren te faciliteren. In deze context **nodigt de Autoriteit de aanvrager ook uit om zich vragen te stellen bij de evenredigheid van de toepassing van artikel 14 van de WVG**¹⁵⁰

¹⁴⁹ De memorie van toelichting is dubbelzinnig met betrekking tot dit punt wanneer ze bepaalt wat volgt: "*De betrokkene behoudt evenwel het recht om zich te beroepen op de gewoonlijke administratieve geschil- en beroepsprocedures. Diens dossier blijft dus beschikbaar*" (p. 34); "*De betrokkene behoudt evenwel uiteraard het recht om zich te beroepen op de gewoonlijke administratieve geschil- en beroepsprocedures. Diens administratief dossier blijft dus beschikbaar*" (p. 52).

¹⁵⁰ Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1. In toepassing van artikel 23 van de Verordening zijn de in de artikelen 12 tot 22 en 34 van de Verordening bedoelde rechten en het principe van transparantie van de verwerking bedoeld in artikel 5 van de Verordening, niet van toepassing op de verwerkingen van gegevens die rechtstreeks of onrechtstreeks afkomstig zijn van de gerechtelijke overheden, de politiediensten, de algemene inspectie van de federale politie en de lokale politie, de Cel voor Financiële Informatieverwerking, de Algemene administratie van douane en accijnzen, en de Passagiersinformatie-eenheid als bedoeld in titel 2, ten aanzien van:

1° de overheden, in de zin van artikel 5 van deze wet, aan wie de gegevens door de politiediensten werden bezorgd door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie;

2° andere instanties en organen waaraan de gegevens werden bezorgd door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie.

§ 2. De verwerkingsverantwoordelijke bedoeld in deze titel die in het bezit is van gegevens bedoeld in paragraaf 1 deelt deze niet mee aan de betrokkene tenzij:

1° de wet hem hiertoe verplicht in het kader van een geschillenprocedure; of

2° de gerechtelijke overheden, de politiediensten, de Algemene inspectie van de federale politie en de lokale politie, de Cel voor Financiële Informatieverwerking, de Algemene administratie van douane en accijnzen en de Passagiersinformatie-eenheid als bedoeld in paragraaf 1, elk voor de gegevens die hen betreffen, hem dit toestaan.

De verwerkingsverantwoordelijke of de bevoegde overheid deelt niet mee dat hij in het bezit is van gegevens die van hen afkomstig zijn.

§ 3. De beperkingen bedoeld in paragraaf 1 hebben eveneens betrekking op de logbestanden van de verwerkingen van de gerechtelijke overheden, de politiediensten, de algemene inspectie van de federale politie en de lokale politie, de Cel voor Financiële Informatieverwerking, de Algemene administratie van douane en accijnzen en de Passagiersinformatie-eenheid in de gegevensbanken van de verwerkingsverantwoordelijken bedoeld in deze titel waartoe deze rechtstreeks toegang hebben.

Deze beperkingen zijn slechts van toepassing op de gegevens die aanvankelijk verwerkt werden voor de doeleinden bedoeld in artikel 27 van deze wet.

terwijl er sprake is van het nemen van bestuurlijke beslissingen die een grote impact hebben ten aanzien van de betrokkene. In verband hiermee wijst de Autoriteit erop dat artikel 14, § 2, van de WVG nu net aan de wet de mogelijkheid laat een verplichting op te leggen wat betreft de mededeling van de gegevens door de verwerkingsverantwoordelijke aan de betrokkene in het kader van een "*geschilprocedure*". Dit is zeker een onderwerp dat in casu grondiger zou moeten worden uitgewerkt.

141. Ten vijfde verleent de respectieve paragraaf 2, lid 3, aan de gemeente en de DIOB de bevoegdheid **om beperkingen op te leggen ten aanzien van de rechten van de betrokkenen bij andere "diensten"**. Deze paragraaf luidt als volgt:

"De beperking heeft evenwel niet tot gevolg dat diensten die reeds over deze gegevens beschikken, voorafgaand de toegang tot deze gegevens dienen te beperken. De gemeente kan evenwel, indien zij dat noodzakelijk acht, beperkingen opleggen met betrekking tot toegang tot de oorspronkelijke documenten gedurende de looptijd van de onderzoeken zoals vermeld in de eerste paragraaf, zonder dat dit evenwel de rechten van betrokkene disproportioneel mag schenden."

142. De Autoriteit stelt al onmiddellijk vast dat **de eerste zin van de respectieve paragraaf 2, lid 3, van artikel 29 van het Ontwerp en van het ontwerp van artikel 119sexies van de NGW (artikel 38 van het Ontwerp) moet worden weggelaten** daar ze nutteloos is. De regels betreffende de beperkingen van de rechten van de betrokkene in het kader van het Ontwerp ten aanzien van de Gemeente en de DIOB hebben immers geen uitwerking ten aanzien van de rechten die de betrokkene geniet ten aanzien van andere overheidsinstanties. Overigens kan het nuttig zijn om dit in herinnering te brengen in de memorie van toelichting.

§ 4. [...]

§ 6. Wanneer de verwerking betrekking heeft op gegevens die aanvankelijk verwerkt werden door de politiediensten of de Algemene Inspectie van de federale politie en de lokale politie, richt de Gegevensbeschermingsautoriteit die rechtstreeks gevat wordt door de betrokkene of de verwerkingsverantwoordelijke die melding maakt van de toepassing van dit artikel, zich tot de toezichthoudende autoriteit bedoeld in artikel 71 opdat deze de nodige verificaties bij de bevoegde overheden, organen of instellingen verricht.

Wanneer de Gegevensbeschermingsautoriteit gevat werd door de betrokkene, na ontvangst van het antwoord van de autoriteit bedoeld in artikel 71, informeert de Gegevensbeschermingsautoriteit de betrokkene volgens de vastgelegde wettelijke nadere regels.

§ 7. Wanneer de verwerking betrekking heeft op gegevens die aanvankelijk verwerkt werden door de gerechtelijke overheden, richt de Gegevensbeschermingsautoriteit die rechtstreeks gevat wordt door de betrokkene of de verwerkingsverantwoordelijke die melding maakt van de toepassing van dit artikel, zich tot de toezichthoudende autoriteit die bevoegd is voor de gerechtelijke overheden opdat deze de nodige verificaties bij de bevoegde overheden, organen of instellingen, bedoeld in § 1, 1° en 2°, verricht.

Wanneer de Gegevensbeschermingsautoriteit gevat werd door de betrokkene, na ontvangst van het antwoord van de toezichthoudende autoriteit die bevoegd is voor de gerechtelijke overheden, informeert de Gegevensbeschermingsautoriteit de betrokkene volgens de vastgelegde wettelijke nadere regels" (de Autoriteit onderstreept).

143. Vervolgens heeft de Autoriteit aan de aanvrager gevraagd wat de reden is voor de tweede zin van de respectieve paragraaf 2, lid 3, van artikel 29 van het Ontwerp en het ontwerp van artikel 119sexies van de NGW (artikel 38 van het Ontwerp) en welke concrete hypothesen in overweging worden genomen. De aanvrager heeft het volgende geantwoord:

"Om te vermijden dat betrokkenen via het recht op inzage, rectificatie, wissen van gegevens en beperking van verwerking toegang hebben tot hun gegevens, en daarmee lopende integriteitsonderzoeken kunnen hinderen of gegevens kunnen gebruiken voor andere malafide doeleinden en daarmee een correcte en doeltreffende uitvoering van de opdrachten van algemeen belang van de gemeente bemoeilijken, werden in het voorontwerp bepalingen opgenomen die de rechten van personen die het voorwerp zijn van een integriteitsonderzoek beperken, maar slechts voor die gevallen waarbij dit noodzakelijk is. De betrokkene behoudt evenwel uiteraard het recht om zich te beroepen op de gewoonlijke administratieve geschillen en beroepsprocedures. Diens administratief dossier blijft dus beschikbaar."

144. De Autoriteit neemt akte van deze toelichting. In verband hiermee ziet de Autoriteit *a priori* geen reden waarom de toegang tot de gegevens die deze andere diensten verwerken *in het kader van hun eigen opdrachten*, zou moeten worden beperkt. Het zou daarentegen waarschijnlijker zijn dat het gebrek aan mededeling van de informatie volgens dewelke de betrokken gegevens werden geraadpleegd in het kader van een integriteitsonderzoek, kan worden weggelaten. Hoe dan ook wijst de Autoriteit erop dat de door het Ontwerp beoogde beperking van de rechten van de betrokkenen *in concreto* zal moeten worden gerechtvaardigd door de verwerkingsverantwoordelijke, in functie van het integriteitsonderzoek en de betrokkene.

145. Terwijl het Ontwerp, tot slot, voorziet in de kennisgeving aan de uitbater van de start van het integriteitsonderzoek door de burgemeester, bevat het geen enkele bepaling betreffende de personen tot wie het integriteitsonderzoek wordt uitgebreid. **Het Ontwerp moet voorzien, desgevallend via de tenuitvoerlegging van de noodzakelijke tijdelijke beperkingen, in de kennisgeving aan de personen tot wie het integriteitsonderzoek wordt uitgebreid** ter uitvoering van het ontwerp van artikel 119ter, § 5, lid 3, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp).

II.11. Mededeling van de gegevens voor andere doeleinden, aan andere overheidsinstanties

146. Verschillende bepalingen van het Ontwerp voorzien in het verstrekken van gegevens door de DIOB aan andere overheidsinstanties en voor andere doeleinden dan het voeren van integriteitsonderzoeken:

- Artikel 26, § 1, lid 2, en § 2, lid 1, van het Ontwerp heeft betrekking op de terbeschikkingstelling van het "*dossier inzake de adviesbehandeling*" aan de algemene gerechtelijke overheden in het kader van de vervolging van misdrijven;
- Artikel 27, § 1, lid 2, en § 3, lid 2, van het Ontwerp heeft betrekking op de terbeschikkingstelling van het "*dossier inzake de risicoanalyse*" aan de algemene gerechtelijke overheden in het kader van de vervolging van misdrijven;
- Artikel 30, § 2, lid 1 en lid 2, van het Ontwerp, heeft betrekking op de mededeling van de gegevens aan het OCAD, de Veiligheid van de Staat, de Algemene Dienst Inlichting en Veiligheid en de CFI wanneer er sprake is van terrorisme, extremisme, financiering van het terrorisme of algemener wanneer de vaststellingen of gegevens nuttig zijn voor de opdracht van deze diensten. Naargelang het geval moeten de gegevens op eigen initiatief of op aanvraag worden meegedeeld;
- Artikel 30, § 2, lid 3, voorziet in de mededeling van gegevens op verzoek van de gerechtelijke overheden in het kader van het opsporings-, gerechtelijk of strafuitvoeringsonderzoek.

147. De Autoriteit heeft de aanvrager ondervraagd om te bepalen in welke mate deze bepalingen noodzakelijk zijn in het kader van het Ontwerp, terwijl de betrokken overheden in principe al op de ene of andere wijze onderling dienen samen te werken in de context van de normatieve kaders die hun activiteiten regelen. Overigens zijn de gegevens die de DIOB verzamelt afkomstig van andere bronnen (overheidsinstanties). De aanvrager werd ondervraagd over de leemten in het positief recht die door de betrokken bepalingen van het Ontwerp zouden worden gevuld. Hij antwoordde wat volgt:

"Er bestaat momenteel nog geen specifiek normatief kader inzake de gegevensverwerking en gegevensoverdracht van DIOB naar de vermelde diensten. Het voorontwerp richt een dergelijk kader op."

148. De Autoriteit is niet bij machte te identificeren in welke mate een mededeling van persoonsgegevens door de DIOB zelf noodzakelijk is binnen de gerechtelijke orde.

149. De Autoriteit herinnert ter attentie van de aanvrager aan de overwegingen nr. 70 tot 71 van haar vorig advies nr. 1¹⁵¹. Hoewel de DIOB, als gevolg van haar werk van analyse en expertise dat ze ter

¹⁵¹ "70. Ingevolge artikel 16, § 2, van het ontwerp kan de DIOB op eigen initiatief alle gegevens waarover zij beschikt in het kader van extremisme, terrorisme en financiering van terrorisme overmaken aan de Veiligheid van de Staat. Op verzoek van bijvoorbeeld het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse kan ze alle gegevens die nuttig zijn voor de opdracht van eerstgenoemde verschaffen. De DIOB heeft als taak adviezen te verlenen en met het oog hierop wint zij bij andere overheden inlichtingen in, m.a.w. verwerkt zij gegevens verder die initieel voor een ander doel werden verzameld. Uit geen enkele bepaling van het ontwerp blijkt dat de DIOB een autonoom onderzoek zou doen en dus eigen informatie gaat verzamelen.

zake ontwikkelt, over nieuwe relevante informatie kan beschikken om door te geven aan de betrokken overheden (m.b.t. de risico's van ontwikkeling van ondermijnende criminaliteit), mag dit voor de betrokken diensten geen middel van omzeilen vormen om persoonsgegevens te verkrijgen die ze via andere gegevensstromen zouden moeten verkrijgen. De Autoriteit nodigt de aanvrager ook uit om, ter informatie in verband met de tenuitvoerlegging van de stromen die het voorwerp zijn van het Ontwerp, het advies nr. 184/2021 van 4 oktober 2021 *met betrekking tot een voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging* te raadplegen.

II.12. Internationale samenwerking

150. Artikel 31 van het Ontwerp luidt als volgt:

"De DIOB kan zich aansluiten bij internationale netwerken bestaande uit buitenlandse equivalente instellingen en kan samenwerkingsakkoorden sluiten met buitenlandse equivalente instellingen die verband houden met de uitoefening van de opdrachten van de DIOB.

De DIOB kan met deze instellingen en netwerken samenwerken overeenkomstig de verdragsrechtelijke, supranationale en wettelijke regels, onder andere met het oog op:

1° de uitwisseling van goede praktijken;

2° thematische vormingen."

151. Voor zover dienstig merkt de Autoriteit op dat, in het kader van gegevensverwerkingen die een aanzienlijke inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen vertegenwoordigen¹⁵², **een dergelijke bepaling *alleen* niet zou volstaan als basis voor de verwerking van persoonsgegevens in een dergelijk kader, daar ze niet bepaalt welke de essentiële elementen van een dergelijke verwerking zijn¹⁵³. Deze bepaling zal steeds moeten worden gecombineerd met de toepasselijke bepalingen van internationaal recht** (en de bepalingen

71. Wanneer de DIOB op basis van de analyse die zij in het kader van haar adviesopdracht maakt, tot bevindingen komt die relevant zijn voor de Veiligheid van de Staat met het oog op de bestrijding van extremisme, terrorisme en de financiering van terrorisme of die nuttig zijn voor de opdracht van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse, dan kunnen deze bevindingen worden meegedeeld. De DIOB mag echter geen instrument worden om de normale wettelijke regels m.b.t. het verkrijgen van informatie te omzeilen (o.a. protocol en/of machtiging: zie ook punt [...]). D.w.z. dat de Veiligheid van de Staat of het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse de achterliggende gegevens zelf moeten opvragen bij de bron. In het licht hiervan moet artikel 16, § 2, van het ontwerp worden aangepast" (verwijzingen weggelaten en de Autoriteit onderstreept in het huidige advies).

¹⁵² Zie overweging nr. 19.

¹⁵³ Het initiële ontwerp van zijn kant voorzag in de mogelijkheid om persoonsgegevens uit te wisselen, zie overwegingen nr. 89-91 van advies nr. 1 van de Autoriteit.

van het Belgisch recht ter uitvoering van die bepalingen), waarbij bovendien de essentiële elementen van de beoogde gegevensverwerkingen worden vastgesteld.

Om die redenen,

Is de Autoriteit de volgende mening toegedaan:

- 1.** Het voor advies ingediende Ontwerp laat een bijzonder aanzienlijke inmenging zien in de rechten en vrijheden van de betrokkenen (**overweging nr. 15**);
- 2.** Het Ontwerp voorziet niet in de mogelijkheid voor de gemeente om persoonsgegevens te verwerken in het kader van haar risicoanalyse (**overweging nr. 6**);
- 3.** Het beschikkend gedeelte van het Ontwerp moet verduidelijken dat de Koning alleen sectoren waarover de DIOB een advies heeft uitgebracht mag identificeren als economische sectoren die in aanmerking kunnen komen om het voorwerp uit te maken van integriteitsonderzoeken (**overweging nr. 7**);
- 4.** Wanneer de risicoanalyse van de DIOB geclassificeerd is, zou voor de DIOB de verplichting moeten bestaan om ook een niet-geclassificeerde versie op te stellen, hoewel deze laatste met de nodige voorzichtigheid zal moeten worden gelezen (**overwegingen nr. 9-10**);
- 5.** De memorie van toelichting van het Ontwerp moet op zodanige wijze worden aangepast dat ze aangeeft dat de risicoanalyse door de DIOB enkel betrekking heeft op de context van de economische activiteiten (**overwegingen nr. 11**);
- 6.** Het beschikkend gedeelte van het Ontwerp moet nader bepalen dat, om in aanmerking te kunnen worden genomen in het integriteitsonderzoek, de strafbare feiten zelf, zoals bedoeld in artikel 119ter, § 10, lid 5, werkelijk bestaande concrete verifieerbare feiten moeten zijn die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld (**overweging nr. 22**);
- 7.** De memorie van toelichting dient te rechtvaardigen waarom het door het Ontwerp beoogde doel niet zou kunnen worden bereikt enkel en alleen op basis van door de gerechtelijke overheden vastgestelde strafbare feiten of ten minste op basis van strafbare feiten waarvoor het openbaar ministerie vervolgingen heeft ingesteld (**overweging nr. 23**);

8. De lijst van de strafbare feiten zoals vastgesteld in het ontwerp van artikel 119ter, § 10, lid 5, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp) moet worden aangepast (**overwegingen nr. 27-31**);

9. De strafbare feiten zullen enkel in aanmerking kunnen worden genomen wanneer ze vallen onder het concept van ondermijnende criminaliteit (**overweging nr. 33**). In verband hiermee moet de finaliteit van het Ontwerp op ondubbelzinnige wijze worden geformuleerd in de memorie van toelichting (**overwegingen nr. 34-35**).

10. De betrokken gemeente moet hoe dan ook op omstandige wijze motiveren waarom ze een betrokkene identificeert als uitbater (**overwegingen nr. 36-37**);

11. Wat betreft de uitbreiding van het integriteitsonderzoek zijn de gehanteerde begrippen te vaag en laten ze te veel ruimte voor subjectiviteit, zodat het Ontwerp in zijn huidige staat onvoldoende voorzienbaar is (de categorieën van betrokkenen worden niet met voldoende duidelijkheid geïdentificeerd) en onevenredig is: het moet worden herwerkt (**overwegingen 38-45**);

12. De aanvrager zou kunnen overwegen om een objectieve filter in te voeren voorafgaand aan de uitvoering van de integriteitsonderzoeken, op zodanige wijze dat er rekening wordt gehouden met de mogelijkheid om niet alle ondernemingen van de betrokken sector stelselmatig aan dit onderzoek te onderwerpen (**overwegingen nr. 48-49**). Onverminderd deze commentaar moet het beschikkend gedeelte van het Ontwerp in overeenstemming worden gebracht met de intentie zoals die wordt geformuleerd in de memorie van toelichting, en moet de verplichting ten laste van de gemeenten dus nader worden bepaald (**overweging nr. 50**);

13. De feitelijke omstandigheden waarin een nieuw integriteitsonderzoek mag (moet) worden opgestart, moeten worden verduidelijkt in het beschikkend gedeelte van het Ontwerp, dat moet bepalen dat deze omstandigheden door de gemeente moeten worden geïdentificeerd in het kader van de integriteitsonderzoeken die zij voert met betrekking tot andere uitbaters en dat tot slot moet bepalen op welke wijze bijgevolg de gegevens tussen integriteitsonderzoeken zullen worden gekruist met als doel te identificeren of er al dan niet een relevante wijziging is geweest (**overwegingen nr. 51-56**);

14. De gegevens die aan de DIOB en de gemeente worden meegedeeld, moeten steeds betrekking hebben op strafbare feiten. In overeenstemming met het beginsel van minimale gegevensverwerking mogen er alleen gegevens worden meegedeeld die betrekking hebben

op feiten die voldoende zijn bewezen en bovendien relevant zijn voor de identificatie van de criminaliteit die wordt bestreden via het Ontwerp, i.e. de ondermijnende criminaliteit (**overwegingen nr. 59-61**);

15. Het beschikkend gedeelte van het Ontwerp moet een duidelijke en ondubbelzinnige benadering hanteren in verband met de "ouderdom" van de gegevens die de DIOB mag verzamelen (en meedelen aan de gemeente) in het kader van het integriteitsonderzoek, op zodanige wijze dat er bij de verwerkingsverantwoordelijken geen twijfel bestaat bij de identificatie van de te verstrekken gegevens. In verband hiermee, op basis van de door de aanvrager vastgestelde termijn, mag het Ontwerp in principe alleen toestaan dat er voldoende recente gegevens in aanmerking worden genomen (**overwegingen nr. 62-67**). Er moet ook een limiet worden vastgesteld wat betreft de ouderdom van de gegevens, voor de gegevens die worden verzameld bij diensten die vallen onder de bevoegdheid van gefedereerde entiteiten (**overweging nr. 65**);

16. Wat betreft de door de gemeente verzamelde gegevens, moeten de §§ 1 en 2 van het ontwerp van artikel 119quater van de NGW (artikel 36 van het Ontwerp) op zodanige wijze worden geherformuleerd dat er duidelijk uit naar voren komt welke categorieën van gegevens mogen worden verzameld bij welke entiteiten en op welke periode ze betrekking mogen hebben (*mutatis mutandis* wordt in dit verband verwezen naar **overweging nr. 67**) (**overwegingen nr. 68 en 72**);

17. De §§ 1 en 2 van het ontwerp van artikel 119quater van de NGW (artikel 36 van het Ontwerp) moeten op duidelijke en juridische wijze in verband worden gebracht met en gecoördineerd ten aanzien van het ontwerp van artikel 119ter, § 6, van de NGW (artikel 35) (**overweging nr. 70**);

18. Het Ontwerp moet duidelijk de grenzen aangeven met betrekking tot de categorieën van persoonsgegevens die de gemeente mag verwerken (**overweging nr. 70**);

19. De categorie van gegevens bedoeld in het ontwerp van artikel 119quater, § 2, 5°, van de NGW (artikel 36 van het Ontwerp) moet worden geherformuleerd (**overweging nr. 72**);

20. Het Ontwerp zou passende garanties moeten bieden wat betreft de juistheid en de actuele aard van de gegevens die de gemeente en de DIOB verwerken (**overwegingen nr. 73-75**);

21. Het beschikkend gedeelte van het Ontwerp moet worden aangepast indien het niet de bedoeling is dat de DIOB een advies verleent betreffende de hypothesen zoals bedoeld in het ontwerp van artikel 119ter, § 10, lid 1, van de NGW (**overwegingen nr. 76-78**);

22. Artikel 6, § 1, lid 2, van het Ontwerp kan niet de basis zijn voor de verwerking van andere (categorieën van) persoonsgegevens dan die zoals bedoeld in artikel 25 van het Ontwerp (**overweging nr. 79**);

23. Artikel 6, § 2, lid 3, van het Ontwerp moet worden geherformuleerd en moet eenvoudigweg bepalen dat de risicoanalyse geen persoonsgegevens mag bevatten (**overweging nr. 81**);

24. De verwerkingsverantwoordelijken moeten rekening houden met het feit dat de gegevens betreffende de strafbare feiten betrekking kunnen hebben op andere betrokkenen die niet relevant zijn in het kader van het integriteitsonderzoek of de risicoanalyse van de DIOB (**overwegingen nr. 87-88**);

25. Het ontwerp van artikel 119ter, § 6, lid 1, 1°, van de NGW (artikel 35 van het Ontwerp) betreffende, inzonderheid, het gebruik van de sociale media door de gemeenten, moet worden aangepast (**overwegingen nr. 87-94**);

26. De Autoriteit kan zich niet uitspreken over de consultatie van de diensten en gegevensbanken zoals bedoeld in het ontwerp van artikel 119quater, § 1, lid 1, 2° en 3°, van de NGW (artikel 36 van het Ontwerp), en punt 4° van hetzelfde lid is niet voorzienbaar en moet bijgevolg worden aangepast of weggelaten (**overwegingen nr. 95-97**);

27. Het Ontwerp moet worden aangepast wat betreft de hypothese van "casusoverleg" (**overwegingen nr. 98-99**);

28. Het Ontwerp moet de directe inzameling van de gegevens bij de betrokkenen regelen (**overwegingen nr. 100-101**);

29. De draagwijdte van het ontwerp van artikel 119quater, § 1, lid 2, van de NGW (artikel 36 van het Ontwerp) moet worden opgehelderd (**overweging nr. 102**);

30. Het Ontwerp moet verduidelijken of de directeur van de DIOB wel degelijk de enige verwerkingsverantwoordelijke is en moet rekening houden met de gevolgen van deze kwalificatie (**overwegingen nr. 105-106**).

Bovendien zullen alle overheidsinstanties waarvan de bevraging (als gegevensbronnen) is gepland in het kader van het Ontwerp, ook verantwoordelijk zijn voor de verwerkingen van gegevens die bestaan in het verstrekken van gegevens aan de gemeente en/of aan de DIOB (ieder voor wat haar aanbelangt) (**overwegingen nr. 108-110**);

31. Globaal wordt aan de aanvrager aanbevolen om het beschikkend gedeelte van zijn Ontwerp te herformuleren wat betreft de bewaartermijn van de door de DIOB verwerkte gegevens teneinde de voorzienbaarheid en de rechtszekerheid ervan te garanderen, waarbij de in dit verband geformuleerde beschouwingen voor ogen worden gehouden (**overwegingen nr. 111 e.v.**).

In dit verband moet het Ontwerp, inzonderheid en rekening gehouden met zijn specifieke aard, garanderen dat het wissen van de verwerkte gegevens er niet toe leidt dat de betrokkene zijn rechten niet kan uitoefenen; artikel 25, § 4, lid 2, van het Ontwerp moet worden geschrapt of het Ontwerp moet worden aangepast; het Ontwerp moet bepalen wat er met de door de DIOB ontvangen gegevens moet gebeuren wanneer deze laatste geen advies moet uitbrengen;

32. In wezen zijn de opmerkingen betreffende de bewaring van de gegevens door de DIOB ook relevant, *mutatis mutandis*, voor de bewaring van de gegevens door de gemeente (**overweging nr. 122**);

33. Het ontwerp van artikel 119quinquies van de NGW (artikel 37 van het Ontwerp), § 2, lid 3, met betrekking tot de anonimisering, moet worden weggelaten of aangepast (**overweging nr. 121**);

34. Het beschikkend gedeelte van het Ontwerp moet bepalen dat de aanbevolen technische en organisatorische maatregelen geen afbreuk doen aan de maatregelen die moeten worden getroffen bij toepassing van de AVG en de WVG (**overweging nr. 124**).

De door het Ontwerp beoogde technische en organisatorische maatregelen moeten worden aangepast in het licht van de in het huidige advies geformuleerde opmerkingen (**overwegingen nr. 125-130**);

35. De bepalingen van het Ontwerp betreffende de beperkingen van de rechten van de betrokkenen moeten worden aangepast in het licht van de in het huidige advies geformuleerde opmerkingen (**overwegingen nr. 131-145**).

Meer bepaald moet hun finaliteit worden beperkt; de respectieve paragraaf 1 van artikel 29 van het Ontwerp en van het ontwerp van artikel 119sexies van de NGW (artikel 38 van het Ontwerp) moet expliciet betrekking hebben op de definitieve beslissing van de gemeente; tot slot, onder voorbehoud van de noodzakelijke beperkingen in de tijd, moet het Ontwerp voorzien in de informatieverstrekking aan de personen ten aanzien van wie het integriteitsonderzoek werd uitgebreid;

36. Wat betreft de bepalingen van het Ontwerp die voorzien in mededelingen van gegevens aan andere overheidsinstanties voor andere doeleinden dan die welke het voorwerp zijn van het Ontwerp, vestigt de Autoriteit - ook al ziet ze het belang daarvan in - de aandacht van de aanvrager opnieuw op het feit dat het beroep op de DIOB geen middel mag vormen om persoonsgegevens te verzamelen die bij andere overheden zouden moeten worden verzameld (**overwegingen nr. 146-149**);

37. Tot slot zou artikel 31 van het Ontwerp niet volstaan om als enige bepaling de basis te vormen voor de uitwisseling van persoonsgegevens in het kader van de internationale samenwerking. Het zal in voorkomend geval steeds moeten worden gecombineerd met de toepasselijke bepalingen van het internationaal recht (**overwegingen nr. 150-151**).

Voor het Kenniscentrum,
(get.) Cédrine Morlière, Directeur